На прастор, на шырокі разлог
Выходзі, мой народ, грамадою...
Якуб КОЛАС

№ 39 (1852)

Чацвер, 4 сакавіка 2004 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г. на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень
Выдавец: УП «Народная воля»
Кошт свабодны.

Народная Воля

E-mail: nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — -6...-4, уначы — -12...-10; у Брэсце ўдзень — -5...-3, уначы — -9...-7; у Гродне ўдзень — -6...-4, уначы — -10...-8; у Віцебску ўдзень — -8...-6, уначы — -12...-10; у Гомелі ўдзень — -4...-2, уначы — -8...-6; у Магілёве ўдзень — -4...-2, уначы — -11...-9.

Па ўсёй краіне на працягу сутак — снег.

www.meteo.by

ПУЛЬС

У Беларусі распрацавана сістэма электроннага галасавання. Ці зацікавіцца ёю Цэнтрвыбаркам?

Пра гэта паведаміў дырэктар Аб'яднанага інстытута праблем інфарматыкі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі **Сяргей Абламейка.**

Паводле яго слоў, сістэма, прызначаная для выбараў і рэферэндумаў, поўнасцю выключае ўмяшанне, якое можа паўплываць на вынікі галасавання.

Кошт аднаго электроннага ўчастка складае каля 2 тысяч долараў ЗША. Укараненне сістэмы ў практыку залежыць толькі ад прыняцця адпаведнай заканадаўчай базы і зацікаўленасці Цэнтрвыбаркама.

Генадзь ШАРЫПКІН.

Нумарныя знакі для ўсіх машын аднолькавыя

У канцы сакавіка ў Мінску міжраённыя рэгістрацыйна-экзаменацыйныя аддзелы ДАІ пры рэгістрацыі аўтатранспартных сродкаў будуць выдаваць іх уладальнікам дзяржаўныя нумарныя знакі новага ўзору.

Яны, паведаміў міністр унутраных спраў Беларусі **Уладзімір Навумаў,** будуць адзінымі для ўсіх катэгорый грамадзян. Гэта значыць, як паясніў У.Навумаў, не будзе нумарных знакаў розных ведамстваў. Зараз нумарныя знакі транспарту МУС, пагранвойскаў, Мінабароны адрозніваюцца ад стандартных колеравым фонам. Застануцца толькі спецыяльныя нумарныя знакі аўтатранспарту дыпламатычнага корпуса. Адметнымі асаблівасцямі новых знакаў, што маюць сем ступеняў аховы, з'яўляюцца: чорныя лічбы на белым фоне, лічбавае абазначэнне вобласці і горада Мінска (сталіцы прысвоена лічба "7", абласцям — па ўзрастаючай ад "1" у алфавітным парадку), выява дзяржаўнага сцяга.

У рэгіёнах новыя нумарныя знакі пачнуць выдаваць пазней.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Усё больш беларусаў карыстаюцца Інтэрнетам

Паслугамі камуціруемага доступу да Ітэрнета ў Беларусі штогод карыстаюцца каля 1,5 мільёна абанентаў. Пра гэта паведаміў начальнік упраўлення перадачы звестак рэспубліканскага аб'яднання "Белтэлекам" Алег Сякліцкі 2 сакавіка на VI беларускім інтэрнет-форуме "by'2004".

Паводле слоў прадстаўніка "Белтэлекама", толькі паслугай беспарольнага доступу ў Інтэрнет летась пакарысталіся 1 млн. 375 тысяч абанентаў. Рост за 2003 год склаў 73 працэнты. Яшчэ 22.700 абанентаў карыстаюцца паслугамі доступу ў Інтэрнет на аснове дагавораў, заключаных з "Белтэлекамам". Іх прырост за 2003 год склаў 25 працэнтаў. Пры гэтым Алег Сякліцкі зазначыў, што тэмпы прыросту колькасці карыстальнікаў Інтэрнетам у Беларусі захоўваюцца, таму хутка асноўнай праблемай можа стаць недастатковы аб'ём паслуг і сервісаў, якія прапануе беларускі сегмент сеткі.

Аляксей АРЭШКА.

Амбасада Украіны ў Беларусі адкрыла свой інтэрнет-сайт

Любы жыхар Беларусі, хто набярэ электронны адрас www.ukraine-emb.by, трапіць на сайт украінскай амбасады ў нашай краіне. Доступ да сайта свабодны. І зроблена гэта для таго, каб "садзейнічаць далейшаму развіццю ўкраінска-беларускіх адносін, наладжванню кантактаў паміж суб'ектамі гаспадарання дзвюх краін". Менавіта такую мэту акрэсліў у гутарцы з журналістамі пасол Украіны ў Беларусі Пётр Шапавал.

Уладзімір ГЛОД.

Салдаты загінулі, а іх сем'ям абяцаюць звыш 4 мільёнаў

Страхавыя выплаты ў суме 250 базавых велічынь атрымаюць бацькі загінуўшых салдат в/ч часці 15325. Пра гэта паведамілі ў ваенным камісарыяце Гомельскай вобласці.

Нагадаем, што трое салдат гэтай часці, у ліку якіх гамяльчанін Аляксей Сонцаў, жыхар Петрыкава (Гомельская вобласць) Алег Царун і Леанід Харлап з Бабруйска (Магілёўская вобласць), загінулі ад атручэння чадным газам у ноч на 21 лютага падчас сутачнага нараду. Мінская міжгарнізонная ваенная пракуратура ўзбудзіла крымінальную справу і праводзіць расследаванне гэтага здарэння.

Паводле інфармацыі абласнога ваенкамата, 2 сакавіка бацькам загінуўшых салдат прадаставілі ўсю інфармацыю аб ільготах, на якія яны маюць права, і паведамілі, што ў бліжэйшыя дні будзе выдадзена пасведчанне сям'і загінуўшага ваеннаслужачага. Ужо закончана афармленне дакументаў на выплату страхавых сум. Цяпер трэба будзе аформіць рахунак у банку, на які будуць пералічвацца грошы.

У Гомельскім аблваенкамаце таксама паведамілі, што ваенная пракуратура пачала праверку даных наконт фізічных катаванняў, якім, паводле звестак сям'і Сонцавых, падвяргаліся салдаты падчас праходжання тэрміновай службы.

Алена ПАСКАННАЯ.

ТЕМА ДНЯ

«Газпром» готов, но за 50 долларов

Российская компания "Транснафта" и белорусский госконцерн "Белтрансгаз" подписали новый контракт на экспорт газа в Беларусь. *"Соглашение рассчитано на поставку 200 млн. кубометров газа по февральской цене 46,68 долл. за 1000 кубометров"*, — сообщил в интервью корр.ИТАР-ТАСС начальник газового департамента "Транснафты" Денис Виноградов. По его словам, *"этих объемов Беларуси хватит на 3-4 дня"*.

РИА "Новости" добавляет, что "Транснафта" остается последним независимым поставщиком газа, с которым "Белтрансгаз" заключает кратковременные договоры о поставках. Предыдущий контракт был подписан на два дня — 1—2 марта. По словам Виноградова, задолженность "Белтрансгаза" перед "Транснафтой" за февраль за поставки газа составляет 39 миллионов долларов, за март — 4,9 миллиона долларов.

"Газпром" не поставляет газ в республику с 1 января текущего года. Аналитики прогнозировали, что во вторник "Газпром" и "Белтрансгаз" подпишут договор на поставки российского газа в Беларусь и на его транзит через территорию республики. Однако, как заявил зампредседателя правления концерна Александр Рязанов, *"у нас с Беларусью ситуация следующая: нет контракта ни на поставки, ни на транзит"*. Вместе с тем, по его словам, "Газпром" подтвердил свою готовность поставлять газ в объеме 10,2 миллиарда кубометров в год по цене примерно 50 долларов за кубометр. "Газпром" готов поставлять газ и по льготной цене, но только после создания совместного газотранспортного предприятия на базе "Белтрансгаза". Правда, как мы уже сообщали, россияне хотели бы завладеть этим важным предприятием по цене в пять раз ниже той, которая определена белорусской стороной.

Что же касается так называемых независимых поставщиков, то они могут поставлять газ в Беларусь не более полугода. На большее у них нет ресурсов. Так что ситуация не простая.

Сергей ИВАНОВ.

ЗАКУЛИСЬЕ

«Этот козел будет еще меня учить!..»

Уже который день квартира бывшего председателя Национальной государственной телерадиокомпании Егора Рыбакова пустует. Его жена Оксана уехала оттуда практически сразу после задержания мужа. Соседи говорят, что с тех пор ее не видели.



Говорят, кабинет Рыбакова может занять Александр Григорьевич. Столяров. Когда-то уже возглавлявший телерадиоведомство, а ныне работающий в Белорусском телеграфном агентстве.

Фота ByMedia.net

Как уже сообщалось в прессе, Оксана в сопровождении двух людей в штатском на семейном "Джипе" уехала в неизвестном направлении. Может, за границу. Может, в какой-то загородный дом, подальше от любопытных глаз. А может, просто к маме...

Позавчера А.Лукашенко принял с отчетом генерального прокурора **Виктора Шеймана,** который проинформировал его о ходе расследования ряда уголовных дел, получивших большой общественный резонанс.

Так, по сообщению пресс-службы президента, Республиканская прокуратура продолжает следствие по уголовному делу в отношении бывшего председателя Белтелерадиокомпании **Егора Рыбакова.** "Ему предъявлено обвинение **в получении взяток в крупном размере.** Проверяются и иные действия обвиняемого, осуществленные против интересов службы. ***На данный период следствием у Рыбакова изъято более 100 тысяч долларов США,*** полученных им в результате противоправной деятельности".

Пресс-секретарь прокуратуры **Юрий Азаренок** говорит, что пока никаких новых данных, о которых можно было бы официально сообщить, в деле Е.Рыбакова нет. Идет следствие. Фамилию следователя, который занимается этим делом, Юрий Владимирович также не называет, ссылаясь на то, что следователь сам просил его об этом.

Как выяснила "Народная воля" по другим каналам, расследованием дела Рыбакова занимается не один следователь, а специальная группа. И якобы лично генпрокурор строго-настрого персонально предупредил всех, кто входит в ее состав, о недопустимости даже малейшей утечки информации. В кулуарах прокуратуры говорят, будто следователям категорически запрещено обсуждать подробности данного дела со своими коллегами. Чем вызвана подобная конфиденциальность, остается только догадываться... Кстати, может, именно отсутствие какой-либо дополнительной информации из официальных источников порождает самые разные слухи о несметных богатствах Рыбакова.

Так, в коридорах Белтелерадиокомпании судачат о том, с каким размахом незадолго до ареста Егор Рыбаков отмечал свой день рождения в Киеве *(заметьте, не в Минске, а в Киеве)*. За энную сумму он якобы арендовал крутой пароход, на котором на Днепре до упаду веселились все приглашенные. Веселились так, что Е.Рыбаков опоздал на поезд, которым должен был вернуться в Минск. А тут внезапно выяснилось, что утром он должен присутствовать на одном из совещаний в резиденции президента. Рассказывают, что председатель Белтелерадиокомпании не растерялся: он будто бы оплатил специальный авиарейс и в назначенный час как ни в чем не бывало явился на совещание.

Среди высокопоставленных чиновников долгое время ходили слухи о том, что Рыбаков — правая рука Лукашенко: мол, молодой руководитель в любое время дня и ночи может позвонить главе государства, "заложить" любого министра, например, отказавшегося дать интервью БТ, или "губернатора", который *"не так понимает"* роль местной телестудии... Может, эти слухи распускал сам Рыбаков, которому действительно хотелось верить в свою могущественность. Хотя вполне вероятно, что они могли возникнуть и после некоторых совещаний в Администрации президента с участием Рыбакова. Отдельные высокопоставленные чиновники до сих пор вспоминают, как Егор Владимирович после подобного совещания, которое проводил один из самых ближайших назначенцев Лукашенко, в сердцах бросил в его адрес: ***"Этот козел будет еще меня учить!"***. Ясное дело, что в стенах Администрации президента сила стука сильнее, чем сила звука. Если тот, о ком были эти слова сказаны, сам их не услышал, то ему наверняка их красноречиво пересказали... И тогда многим стало понятно: совсем оборзел парень!

Насколько это так, как и многое другое, окончательно станет известно после того, как свое слово скажут вначале следствие, а затем и суд.

Анна ПАВЛОВА.

ДЕМОКРАТИЯ ПО-БЕЛОРУССКИ

Посольство Беларуси в Гааге отказалось принять петиции

Начиная с 10 декабря, Дня Всеобщей декларации прав человека, активисты голландского отделения авторитетной правозащитной организации Amnesty International собрали более 250.000 подписей в защиту борцов за права человека по всему миру. "Это те мужчины и женщины, которые в одиночку или вместе с другими пропагандируют и защищают признанные во всем мире права и основные свободы. Во многих странах из-за своей деятельности они подвергаются большой опасности", — говорится в пресс-релизе Amnesty International. Подписи были упакованы в 10 коробок, каждая по 25.000 подписей. 24 февраля их привезли в Гаагу на машинах-пикапах. Коробки были адресованы посольствам стран, где подвергаются преследованию правозащитники. Одна из этих стран — Беларусь.

Еще месяц назад Amnesty International объявила белорусскому послу Владимиру Герасимовичу о своем желании передать ему подписи. Организация также просила о встрече с ним или с другим представителем посольства. Ответа так и не последовало. "В конце концов мы получили сообщение, что мы нежелательные гости в посольстве. Однако мы решили продолжить нашу акцию", — сообщили сотрудники Amnesty International.

24 февраля делегация Amnesty International прибыла к посольству Беларуси в Гааге. Коробку с собранными подписями поставили на тротуар перед посольством. Но не назвавший себя представитель посольства, который открыл дверь, отказался принять петиции. Он заявил, что факты, упомянутые в публикациях Amnesty International, не соответствуют действительности. Поэтому посольство не видит причин принимать эти подписи. Он также заявил, что права человека — это внутреннее дело страны. Когда его спросили, можно ли в ближайшее время обсудить обеспокоенность Amnesty International ситуацией с правами человека в Беларуси, он ответил, что его пост не позволяет ему комментировать этот вопрос. Члены делегации снова поставили коробку на машину и вернулись в Амстердам. По словам правозащитников, Amnesty International найдет другой способ донести обеспокоенность 250.000 граждан Нидерландов до сведения белорусских властей.

Михаил СВЕТЛОВ.

КЛИНИКА

Золотая лихорадка

Государство, полоская уши электората сказками о «золотой акции», пытается завладеть самыми лакомыми кусками

На днях из уст главнокомандующего мы вновь и неоднократно услышали такое малопонятное для широких кругов населения выражение, как "золотая акция". А. Лукашенко издал указ о введении этой самой "золотой акции", или особого права управления на хозяйствующих субъектах Беларуси. По государственным телеканалам активно начали крутить сюжеты, в которых белорусские хозяйственники, фактически признаваясь в своей беспомощности, просто умоляют власть ввести эту "золотую акцию" на их предприятиях. Многие телезрители подумали, что скоро на головы просящих золото должно посыпаться, как весенний град...

Напомним, что "золотая акция" в Беларуси была введена президентским указом еще в 1997г. *"для регулирования процессов приватизации"*, и с того времени ее применяли 22 раза.

Как сообщает пресс-служба президента, *"новый указ создает эффективный механизм защиты от причинения ущерба трудовому коллективу и государству вследствие просчетов в управлении предприятием. При необходимости государство будет иметь возможность вмешиваться в деятельность хозяйствующих субъектов с долей госсобственности, если в них сложилась неблагоприятная социально-экономическая ситуация"*.

"Золотая акция" может быть введена в случае, если работникам предприятия в течение трех месяцев подряд не выплачивают в полном объеме зарплату или возникла *"необходимость защиты прав и свобод граждан, обеспечение обороны и безопасности государства, соблюдение его экономических интересов"*.

В случае введения "золотой акции" на соответствующее предприятие от государства высылается представитель, который *"при необходимости корректирует в нужном направлении проводимую на предприятии экономическую политику"*.

Многие экономисты, однако, не разделяют оптимизма властей насчет эффективности механизма "золотой акции" и подвергают сомнению ее полезность для простого народа. *"Золотая акция" — это инструмент, который лишает всякого смысла институт частной собственности как таковой,* — считает руководитель научно-исследовательского центра Мизеса **Ярослав РОМАНЧУК.** — *Расширение института "золотой акции" является формой дискриминации прав собственника, она, в конечном счете, приостановит реализацию инвестиционных проектов, которые реализуются или планируются к реализации в Республике Беларусь"*.

"По сути любая продажа госимущества, которая осуществлялась на протяжении последних лет, — а это тысячи предприятий, — продолжает Я. Романчук, — *может быть пересмотрена и права трудовых коллективов, права акционеров могут быть резко ограничены. Что это значит? Если приватизационные сделки и договора, которые были заключены на протяжении последних десяти лет, подвергать сомнению, то ни один здравомыслящий инвестор не будет вкладывать деньги в экономику Беларуси"*. На вопрос о возможных мотивах власти активизировать реализацию проекта "золотой акции" экономист ответил так: *"Над страной висит призрак массовой теневой приватизации. Люди во власти, которые сейчас регулируют экономические потоки в стране и которые пролоббировали "золотую акцию", хотят захватить контроль над наиболее прибыльными предприятиями. А потом тихонько "подгрести" их под себя... О нормальной приватизации, в результате которой бюджет Беларуси получит максимальные доходы, будут защищены права рабочих коллективов, и речи не идет"*.

Сам же Лукашенко выдвинул совсем иную версию: *"В любом государстве собственность — самое ценное. У нас же собственность порой доставалась людям за бесценок или за гроши. Кроме того, новые хозяева частенько не выплачивают заработную плату, выкидывают на улицу людей. К тому же приватизированные предприятия стали работать хуже, чем они работали при государственной форме собственности"*.

Ярослав Романчук так прокомментировал эти слова: *"Министерство экономики в одном из своих последних анализов озвучило следующую информацию: чистая прибыль на рубль активов в государственном секторе экономики составляет 4 копейки, а в частном — 9 копеек. Кроме того, госсектор имеет массу льгот, ему с легкостью предоставляют кредиты, списывают долги, гарантируют сбыт. В таких условиях частным предприятиям трудно конкурировать с государственными. Это то же самое, что выходить на ринг вместе с боксером, у которого привязали руку к туловищу и подбили ногу. Это — несправедливая конкуренция"*.

Очевидно, что государство, полоская уши электората сказками о загадочной "золотой акции", пытается завладеть самыми лакомыми кусками. А завтра столь нелюбимое властями слово "приватизация" может стать одним из самых часто употребляемых. Во всяком случае, основные претенденты на уже однажды приватизированные в Беларуси предприятия пытаются определиться уже сейчас. Старт золотой лихорадке дан...

Что, "прихватизация" в стране может пойти по второму кругу?

Александр СИЛИЧ.

Словарик «Народной воли»

ЗОЛОТАЯ АКЦИЯ — условная акция, сохраняемая в руках государственного органа, ведающего приватизируемым государственным предприятием, преобразуемым в акционерное общество. Такая акция дает на определенный период времени государственному органу решающий голос на собрании акционеров, что необходимо для сохранения влияния государства на некоторые акционируемые предприятия, деятельность которых глубоко затрагивает государственные и общественные интересы.

ВЕРСІІ

Ці стане Уладзімір Рушайла новым амбасадарам Расіі ў Беларусі?

Пасля адстаўкі Міхаіла Касьянава расійскія сродкі масавай інфармацыі штодзень пішуць пра магчымы склад новага ўрада сваёй краіны. І калі раней асноўная гаворка вялася вакол фігуры новага прэм'ера, то цяпер аглядальнікі разглядаюць магчымыя варыянты новага складу кабінета міністраў.

Пры пэўным раскладзе змены ў расійскай вярхушцы могуць непасрэдна закрануць і Беларусь. Якім чынам? А вось якім. Некаторымі аналітыкамі прагназуецца, што цяперашні амбасадар Расіі ў Злучаных Штатах Амерыкі Юрый Ушакоў будзе прызначаны міністрам замежных спраў. Цяперашні выконваючы абавязкі міністра Ігар Іваноў пяройдзе на пасаду сакратара Савета Бяспекі. А Уладзімір Рушайла, які цяпер узначальвае Саўбез, будзе, хутчэй за ўсё, "накіраваны ў ганаровую ссылку ў якасці амбасадара". Называецца і краіна, дзе, магчыма, будзе працаваць генерал Рушайла. Гэта Беларусь.

Наколькі такі варыянт магчымы? Пачнём з першага — міністра замежных спраў. Шмат хто з маскоўскіх аналітыкаў лічыць, што Ігар Іваноў усё ж не дацягвае да кіраўніка знешнепалітычнага ведамства такой буйной краіны, як Расія. Ён быў ідэальным намеснікам міністра. Аднак чалавек, які вызначае знешнюю палітыку Расіі, павінен быць сапраўдным генератарам новых ідэй і ініцыятыў. Гэта тое, што бракуе Ігару Іванову. Таму з'яўленне новага кіраўніка знешнепалітычнага ведамства суседняй краіны выглядае як быццам аб'ектыўнай неабходнасцю.

Ці можа Ігар Іваноў стаць сакратаром Савета Бяспекі? На мой погляд, чаму ж не. Не будзем забывацца, што Савет Бяспекі Расіі цяпер зусім не тая магутная і ўплывовая арганізацыя, якой яна была ў тыя часы, калі сакратарскае месца займалі такія асобы, як Аляксандр Лебедзь альбо Сяргей Іваноў. Пасля пераходу генерала Іванова ў Міністэрства абароны Саўбез стаў куды менш уплывовай арганізацыяй.

І апошняе — ці можа Уладзімір Рушайла ўзначаліць расійскую амбасаду ў Беларусі? Гэтага таксама нельга выключаць. І не таму, што цяперашні амбасадар Аляксандр Блахін чымсьці не задавальняе кіраўніцтва сваёй краіны. Маскоўскія аналітыкі глядзяць наперад, у будучыню. Яны не выключаюць, што ў Беларусі могуць адбыцца, скажам так, даволі цікавыя падзеі. Наперадзе ўсё ж — парламенцкія выбары, затым выбары кіраўніка дзяржавы. І таму, як лічаць у Маскве, у Мінску патрэбна мець чалавека, які мае асабіста цесныя сувязі з кіраўнікамі беларускіх сілавых структур. Лепшага чалавека, чым Рушайла, калі зыходзіць з гэтага крытэрыя, у Маскве, мабыць, і сапраўды не знойдзеш.

P.S. Я цудоўна разумею, што праз некалькі дзён, калі будзе сфарміраваны новы ўрад Расіі, гэтая версія альбо пацвердзіцца, альбо я траплю, як кажуць, пальцам у неба. Калі падзеі пойдуць па другім варыянце, то хачу загадзя адказаць сваім магчымым "лабастым" крытыкам: "Як жа вашы прагнозы?! Чаму ніхто сярод мноства кандыдатаў у расійскія прэм'еры не ўзгадаў Міхаіла Фрадкова?"

Уладзімір ГЛОД.

СІТУАЦЫЯ

Уладзімір ДУНАЕЎ:
«Галоўнай мішэнню з'яўляецца не рэктар, а універсітэт»

Сітуацыя вакол Еўрапейскага гуманітарнага універсітэта (ЕГУ), звязаная з адстаўкай рэктара Анатоля Міхайлава, павінна вырашыцца ў бліжэйшыя паўтара месяца.

Як зазначыў у інтэрв'ю БелаПАН першы прарэктар ЕГУ **Уладзімір Дунаеў,** *"хутка Міністэрства адукацыі пяройдзе ў наступ, паколькі інструменты для гэтага ў яго ёсць: ліцэнзаванне і акрэдытацыя"*. Паводле яго слоў, пытанне аб акрэдытацыі універсітэта і падаўжэнні ліцэнзіі павінна быць вырашана да 1 мая гэтага года. *"Калі высветліцца, што тыя страты, якія панясе краіна і Міністэрства адукацыі каштуюць таго, значыць зробяць такія крокі і рэктар будзе зняты, — падкрэсліў ён. — Магчыма, у міністэрстве выспяваюць альтэрнатыўныя планы наконт універсітэта. Паколькі атака нечакана наткнулася на сур'ёзнае супраціўленне як унутры універсітэта, так і ў міжнародным плане"*.

Разам з тым першы прарэктар ВНУ паведаміў, што навучальны працэс ва універсітэце ідзе бесперапынна, *"апошнія падзеі не выклікалі ніякай дэмаралізацыі: выкладчыкі і студэнты паводзяць сябе сабрана і арганізавана"*. На думку У.Дунаева, "хутчэй за ўсё галоўнай мішэнню ў дадзенай сітуацыі з'яўляецца не сам рэктар, а універсітэт у цэлым". "Хутчэй за ўсё ў міністэрстве не падзяляюць нашых уяўленняў аб важнасці універсітэцкай аўтаноміі і акадэмічных свабод, — сказаў ён. — Гэтая супярэчнасць, напэўна, і з'явілася прычынай такой сітуацыі".

Нагадаем, што 21 студзеня міністр адукацыі Аляксандр Радзькоў выклікаў рэктара Еўрапейскага гуманітарнага універсітэта акадэміка Анатоля Міхайлава і прапанаваў яму падаць у адстаўку са сваёй пасады. Падчас другой сустрэчы з міністрам (9 лютага) рэктар ЕГУ праінфармаваў А.Радзькова аб тым, што пасля кансультацый з калектывам універсітэта, замежнымі донарамі і партнёрамі прыняў рашэнне адхіліць прапанову міністра аб адстаўцы з пасады рэктара.

На сённяшні дзень у ЕГУ вучыцца адна тысяча студэнтаў. Паводле звестак даследавання, праведзенага ва універсітэце, 41 працэнт выпускнікоў ВНУ працаўладкаваны ў дзяржаўных структурах.

Вольга АСІПЕНКА.

Народная Воля 4 САКАВІКА 2004 г.

ПУЛЬС

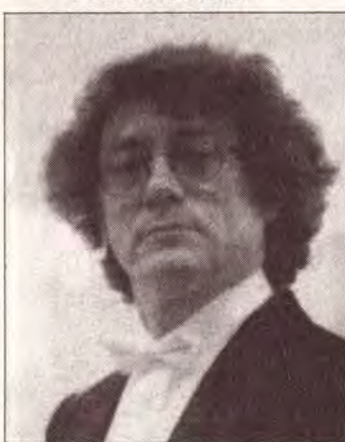
Узровень беспрацоўя не падае

Нягледзячы на пэўныя намаганні, уладам Віцебшчыны не ўдаецца істотна знізіць узровень беспрацоўя не толькі ў сельскіх раёнах, але нават у буйных гарадах. Паводле разлікаў Віцебскага цэнтра занятасці насельніцтва, у бягучым годзе на прадпрыемствах абласнога цэнтра будзе скарочана 2,5 тысячы работнікаў. Найбольшае скарачэнне чакаецца ў аб'яднанні "Віцязь" (200 чалавек), на швейнай фабрыцы "Сцяг індустрыялізацыі" (250 чалавек) і на абутковым прадпрыемстве "Белвест" (170 чалавек). Буйныя скарачэнні (ад 100 да 150 чалавек) плануюцца на прыборабудаўнічым заводзе, заводзе радыёдэталяў і панчошна-шкарпэткавай фабрыцы "КІМ". Праўда, адначасова ў горадзе мяркуецца стварыць каля 6 тысяч новых працоўных месцаў, аднак больш як трэць іх будзе занята дробнымі прыватнымі прадпрымальнікамі, якім давядзецца заплаціць за гэта дзяржаве не менш як 2 мільярды рублёў.

Згодна з разлікамі спецыялістаў, да канца 2004 года на ўліку службы занятасці будзе 8350 грамадзян, не занятых працай, а ўзровень беспрацоўя ў Віцебску складзе амаль 4% ад агульнай колькасці працаздольных, якіх у абласным цэнтры налічваецца 223 тысячы чалавек.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

5 сакавіка — «Сімфонія кахання»



5 сакавіка ў Цэнтральным Доме афіцэраў у Мінску Дзяржаўны акадэмічны сімфанічны аркестр пад кіраўніцтвам Аляксандра Анісімава ладзіць праграму "Сімфонія кахання".

Як паведамілі БелаПАН у Белдзяржфілармоніі, гэты музычны вечар стане "цудоўным працягам традыцыі выступлення аркестра пад кіраўніцтвам маэстра Аляксандра Анісімава".

Дзяржаўны акадэмічны сімфанічны аркестр, Вікторыя Курбацкая (сапрана) і славуты барытон Уладзімір Пятроў выканаюць фрагменты з оперы "Яўген Анегін". Прагучаць таксама шэдэўры сімфанічнай класікі: паэма Рыхарда Штрауса "Дон Жуан", славуты вальс Іагана Штрауса "На цудоўным блакітным Дунаі". Бясспрэчным упрыгожаннем вечара стане уверцюра-фантазія Чайкоўскага "Франчэска да Рыміні".

Юлія ЦЯЛЬЦЕЎСКАЯ.

«БелСел» знізіў тарыфы

З 1 сакавіка ТАА СП "БелСел" знізіла тарыфы на паслугі карыстання мабільнай сувяззю ў стандарце NMT. Як паведамілі БелаПАН у прэс-службе кампаніі, кошт размоў унутры сеткі зніжаны ў 10 разоў і сёння складае 8 рублёў за хвіліну размовы, званкі на правадныя тэлефоны сталі таннеі на 10 працэнтаў і складаюць ад 96 рублёў (ільготны; з 22.00 да 8.00) да 170 рублёў за хвіліну. Больш як у два разы зніжана абаненцкая плата, якая цяпер складае ад 4,7 тыс. рублёў.

Ірына САЗАНОВІЧ.

Максім Мірны падняўся на 12 ступеняў



Беларус Маскім Мірны зноў палепшыў сваё пазіцыі ў рэйтынгу Асацыяцыі тэнісістаў-прафесіяналаў. За мінулы тыдзень у чэмпіёнскай гонцы АТП (гэты рэйтынг улічвае вынікі бягучага сезона) спартсмен падняўся з 45-га на 33-е месца, а колькасць набраных ім ачкоў павялічылася з 26 да 36. М.Мірны дайшоў да чвэрцьфіналу турніру ў Марсэлі (Францыя), дзе прайграў будучаму пераможцу Дамініку Хрбаты са Славакіі. Два тыдні таму М.Мірны быў 101-м у табелі аб рангах.

У рэйтынгу, што ўлічвае выступленні спартсменаў за апошнія 52 тыдні, спартсмен падняўся з 28-га на 26-е месца (1075 ачкоў супраць 1050). У рэйтынгу тэнісістаў, якія выступаюць у парным разрадзе, ён па-ранейшаму трэці.

Уладзімір Валчкоў апусціўся са 135-га на 138-е месца ў чэмпіёнскай гонцы АТП (3 ачкі) і застаўся на 157-й пазіцыі ў гадавым рэйтынгу (246 ачкоў).

Дзмітрый УЛАСАЎ.

ПАМЯТЬ

Не зря их назвали ПРАВЕДНИКАМИ...

Их подвиг, перешагнув национальные рамки, стал примером для людей всей планеты

В годы Второй мировой войны нацисты, руководствуясь человеконенавистнической теорией расового превосходства, расовой неполноценности, обрекли евреев как в Германии, так и в оккупированных странах Европы на поголовное уничтожение. Сатанинские расстрельные конвейеры, ямы, овраги, рвы, забитые трупами, душегубки, газовые камеры, крематории — вся эта индустрия массового человекоубийства дополнялась оголтелой антисемистской пропагандой.

При таких масштабах душегубства требовались тысячи и тысячи пособников из местных — как прямых исполнителей, так и доносчиков. Руководящие палаческие умы позаботились о том, чтобы изолировать свои жертвы не только физически, загнав их за колючую проволоку гетто, но и морально. В нацистских газетах и листовках, распространяемых среди местного населения, то и дело появлялись карикатурные изображения евреев в виде омерзительных существ с хитрыми глазками и загребущими руками-лапами. Что только им не ставилось в вину! Они-де и Христа распяли, и сотни лет эксплуатировали и спаивали честной народ, и в тайных протоколах своих мудрецов обговаривали, как закабалить весь мир... Старые фальшивки, кровавые наветы, самые немыслимые бредни вбивались в мозги, податливые оболваниванию, изо дня в день, из месяца в месяц.

Это не проходило бесследно. Не так уж мало оказалось таких, в ком дремавшие микробы ксенофобии вдруг пошли в буйный рост. Вспоминались прежние обиды, бытовые ссоры, набухала злобой довоенная зависть к некогда более удачливому, более образованному соседу-еврею. Для душ мстительных, низменных открылись неограниченные возможности топтать затравленных и бесправных, упиваясь отсутствием всякого риска для себя.

Негодяи и герои — всегда на полюсах нравственности. В те черные годы оккупации среди местного населения, пожалуй, больше было тех, кто хотя и сочувствовал евреям, обреченным на смерть, но практически им не помогал. Люди были задавлены страхом. Террор оккупантов стал повсеместным. Облавы, реквизиции, угон на каторгу в Германию, казни за малейшее подозрение в помощи партизанам и просто "прореживание" славян как расы по идеологии нацистов, "неполноценной", — все это обрушилось, как лавина. А уж за укрывательство евреев — верная смертная казнь. "Провинившихся" расстреливали вместе с семьями, сжигали целые деревни.

Каким же благородным сердцем нужно было обладать, какой незамутненной совестью, чтобы в этих жутких условиях, рискуя собственной жизнью, спасать гонимых, беззащитных, презираемых чернью, убийство которых узаконили оккупационные власти! Это был героизм. После войны проявивших его назвали **Праведниками.** Было найдено точное и емкое слово. Праведник — значит праведно живущий, совесть которого невозможно загасить. А более полное обозначение таких людей, ставшее почетным званием — Праведник народов мира. Иными словами, это герои человечества. Их подвиг, перешагнув национальные рамки, стал примером для людей всей планеты. Звание это присваивает специальная комиссия при Институте Катастрофы и Героизма европейского еврейства "Яд Вашем" (Иерусалим). Праведникам или их близким вручаются медаль и Почетная грамота.

Но какой наградой отметить то, что совершили во время фашистской оккупации жители деревень Поречье и Святое Пуховичского района Минской области? Осенью 1943 года эти деревни приютили, а значит, спасли 40 еврейских детей, бежавших из Минского гетто. В деревнях тоже было голодно: оккупанты нещадно грабили крестьян. Беглецов из гетто, изможденных голодом, болезнями, постоянным страхом, обовшивевших, чесоточных, надо было кормить, выхаживать, прятать во время наездов карателей. Стоило какому-нибудь стукачу сообщить в полицию, что в таких-то семьях укрывают "жиденят", и расправа была бы неминуемой. Но не нашлось ни одного доносчика, ни один еврейский ребенок здесь не погиб.

В 2000 году в Поречье был установлен памятник — в память о коллективном подвиге селян двух этих деревень.

На сегодняшний день звание "Праведник народов мира" присвоено свыше пятистам жителям Беларуси (многим посмертно). На самом же деле людей, совершивших этот общечеловеческий подвиг, гораздо больше. Многие факты такой самоотверженности уже невозможно доказать: умерли спасенные и спасители, не осталось и свидетелей. До 90-х годов, когда рухнул в СССР тоталитарный режим с его антисемистской государственной политикой, ни один государственный исторический музей, ни один институт истории Академии наук в республиках поисками Праведников не занимался. Тема эта была запретной. А те, кто во время оккупации спасал евреев, предпочитали об этом помалкивать. И не только из-за скромности. Спасителей евреев власти не жаловали, а скорее наоборот... Да и кое-кто из соседей мог бы поглядывать косо: антисемитизм в стране пустил глубокие корни. Не удивительно, что немало Праведников так и остались безымянными. И все же сквозь толщу времени прорывается истории, потрясающие отвагой и благородством. Одну из них мне рассказал житель поселка Дятлово Гродненской области **Михаил Алексеевич СИДОРЧИК** 1938 года рождения.

До войны их семья жила на хуторе Сервитут (Дятловский район, Дворецкий сельсовет). Осенью 42-го к ним пришли десятка полтора евреев, бежавших из гетто. Они скрывались в лесах, были изможлены и голодны. И семья Сидорчиков их приютила.

— В сарае, где хранилось сено, — рассказывал Михаил Алексеевич, — батька и еще несколько мужчин выкопали большую яму. Стены обложили бревнами, на пол и потолок пошли доски. Словом, получился блиндаж. Как могли, оборудовали его для жилья. Оттуда прорыли подземный ход в лес. Прикрыли выход из него дощатым щитом. Сверху насыпали землю и положили елку... Ночью наши гости гуляли в лесу. Мылись тоже ночью, а зимой отогревались на печке. Мать целыми днями стирала, варила, пекла хлеб. Кормили их тем, что ели сами. Прожили они у нас до весны 43-го. Когда немного окрепли, ушли в партизаны...

Фамилии их Михаил Алексеевич не знает, да и откуда знать их тогда пятилетнему мальцу! Помнит лишь, что одного звали Сроль, жил в местечке Налибоки Новогрудского района. Кожи до войны выделывал. Другого звали Абрам — в местечке Дворец имел свой магазин. Запомнился еще Лева, высокий молодой мужчина в кожаном пальто.

Какова дальнейшая судьба всех этих людей, остались ли живы к концу оккупации или войны и если кто-то уцелел, то искал ли своих спасителей? Ничего об этом Михаил Алексеевич не знает. Старший его брат Константин в апреле 44-го погиб в партизанах. Оккупантам кто-то донес об этом. Дом их спалили, а семью угнали в местечко Дворец. Гетто там было уже ликвидировано. Через неделю Сидорчиков увезли на принудительные работы в Германию. Жили в бараке за колючей проволокой. Работали на фабрике. Кормили их баландой без соли. В день выдавали по сто граммов хлеба с опилками. Весной 45-го узников освободили американцы. После войны поселились уже на другом хуторе.

Когда в 98-м я встретился с М.А.Сидорчиком, из их семьи, кроме него, в живых оставался брат Николай. Рассказывая мне эту историю, Михаил Алексеевич ни на что не претендовал. Понимал: никакими юридическими доказательствами подвига их семьи он не располагает. Меня ни о чем не просил. Просто рассказал о том, что знает, что помнит...

У меня нет никаких оснований не верить его бесхитростному рассказу. **Так пусть же останется в благодарной людской памяти белорусская семья Сидорчиков: Алексей Викторович** (1883 года рождения), **Просковья Антоновна** (1886) и их дети — **Нина** (1906), **Вера** (1918), **Константин** (1920), **Николай** (1931). И спасибо самому младшему из этой семьи Михаилу за то, что теперь мы знаем о благороднейшем поступке его старших. Свершенное ими — не просто семейная хроника. Это уже частица истории нашей республики, белорусского народа.

Человек, рискуя собственной жизнью, спасал другого человека... Спасал не ради тщеславия или корысти, а потому, что не мог бросить в беде обреченного чудовищной юдофобской машиной на смерть. Он не вздыхал попусту, не разводил руками. Действовал! Боялся и за себя, и за свою семью, но действовал! Это ли не проявление героизма! Такое рождает не какой-то случайный порыв, а лишь обостренная совесть.

Подвиг Праведников по своей нравственной высоте отнюдь не ниже ратного или, скажем, трудового. Эти люди не рассчитывали ни на какие ордена или медали и тем более, золотые звезды Героев. Ими двигало сострадание, чего так не хватает многим из нас и по сей день.

Недавно побывал в Белорусском государственном музее истории Великой Отечественной войны. Что там есть о Праведниках? Мне показали несколько фотографий с аннотациями — из музейных фондов. А что в экспозиции? На стенде, рассказывающем о Холокосте на белорусской земле, — копия Почетной грамоты Праведника народов мира на имя **А.В.Валяндович** и фотографии еще двух Праведников: **А.М.Кецко** — работал в Минской общине евангельских христиан, которая укрыла 72 еврейских ребенка, и **А.В.Дулевич** — работая в архиве загс, выдавала евреям для спасения фиктивные документы.

Итак, тема как-то обозначена. Но именно обозначена и только. И дело вовсе не в количестве фотографий, а в том, как все это подано. Среди сотен и сотен других снимков эти три — как бы между прочим: оккупанты убивали безвинных людей, а вот, оказывается, были и такие, кто спасал. Всего лишь штрих, так сказать, небольшой комментарий. Нет даже заголовка, что это Праведники народов мира. Вдумайтесь в эти три слова: речь о героях человечества, героях на все времена. И об этом в музее — вскользь... Никаких обобщающих сведений об этом выдающемся явлении. Экспозиция явно не отвечает значимости темы.

Не хочу бросить камень в сторону научных сотрудников музея. Это большие труженики и даже более того, подвижники, немало сделавшие и делающие при своей скромной зарплате для пополнения музейных фондов. Но музей и поныне, как и в советские времена, продолжает оставаться учреждением идеологическим. А с тех времен в официальной идеологии применительно к музейному экспонированию мало что изменилось.

Если в государственном музее о Праведниках есть хоть что-то, то в институте истории Академии наук Беларуси эта тема в полном забвении. Напрасно я спрашивал, могут ли мне назвать точную цифру, сколько же сегодня в нашей республике Праведников. Адреса? Фотографии? Кто занимается поиском этих людей? В каких научных трудах или популярных изданиях будет рассказано о них?

Увы, на эту тему никаких научных поисков, никаких разработок. Глухо. Убедился в том, побеседовав с заместителем директора В.И.Новицким и заведующим отделом военной истории А.М.Литвиным. Мои собеседники вовсе не оспаривали важность темы. Тогда почему же к ней такое равнодушие? Некому разрабатывать? Не думаю. Смею предположить другое: не поступило указаний сверху. Государственная идеология она, знаете ли, самодеятельности не терпит. Неровен час, могут и на ковер вызвать. И как уже нередко бывало в сходных ситуациях в советские времена, в ход может пойти испытанное: "нечего выпячивать". Ну были, были такие люди, что спасали евреев. Так мало ли кто кого во время войны спасал! Партизаны спасали целые села от карателей. На фронте, случалось, солдат заслонял своим телом командира или хрупкая медсестричка вытаскивала из-под огня раненых. Так что нечего выпячивать этих, как их... Праведников. Ну спасали евреев, так чего тут бум поднимать?

Я не придумал эту "логику". Не раз она сквозила в устах чиновников разных рангов.

Если не считать отдельных энтузиастов. Праведниками в Беларуси пока по-настоящему занимаются лишь в еврейских общественных организациях. Видное место занимают они и в еврейской прессе. Есть о них и первые книги. Директор Музея истории белорусских евреев кандидат исторических наук И.П.Герасимова и главный редактор журнала "Мишпоха" А.Л.Шульман подготовили фундаментальный труд о белорусских Праведниках, где есть сведения о каждом из них. Благотворительная организация "Хэсэд Рахамим" регулярно оказывает Праведникам гуманитарную помощь, причем по первой категории, то есть в первую очередь, чаще чем другим нуждающимся.

Не раз бывал на торжественных церемониях — при вручении послом Государства Израиль медалей и Почетных грамот Института "Яд Вашем" тем, кто их заслужил. Ком подступал к горлу, когда эти пожилые люди поднимались на сцену и зал стоя им аплодировал. А теперь уже все чаще награды принимают их дети и внуки. Вот уж поистине подвиг этот не имеет сроков давности!

Благородство одних предполагает благодарность других. А как в этом отношении наше родимое государство? А никак. Ни в одном школьном или вузовском учебнике истории о белорусских Праведниках ни слова. В День Победы или в другие государственные праздники этих людей не приглашают в президиумы торжественных собраний, не называют их имена в речах и докладах, нет их портретов на площадях или, скажем, в клубах. За их подвиг — никаких государственных наград, никаких льгот, никакой прибавки к пенсии. Они не считаются участниками войны, будто в то страшное время не имели никакого отношения к антифашистскому Сопротивлению. В большинстве своем это селяне, тихо доживающие свой век в бедности и болезнях.

Горько об этом писать, но куда ж денешься от правды — государство к их подвигу осталось равнодушным. В этой связи вернусь к упомянутому выше памятнику в деревне Поречье. Когда его открывали, первый памятник Праведникам на территории бывшего СССР, кстати, поставленный на средства спасенных селянами Фриды Рейзман и Майи Крапиной, ни один чиновник республиканского или областного масштаба туда не прибыл. Не сочли событие достойным своего внимания. Зато приехал тогдашний посол Германии в Республике Беларусь **Хорст Винкельман**, что делает честь не только ему как личности, но и государству, которое он представлял.

А белорусские начальственные господа, которые "не сочли"... Что на них пенять, если души их так и не вызрели для понимания истинных человеческих ценностей. Вызреют ли когда-нибудь? Наступит ли время, в котором одним из самых естественных людских побуждений станет сострадание, готовность бескорыстно помогать друг другу, когда на наших улицах и площадях будут стоять памятники не коммунистическим идолам, а **Праведникам?** И не только спасителям евреев в годы войны, но и другим, кто преподал миру уроки доброты, самоотверженности, благородства.

Верю: время такое когда-нибудь наступит. Только работать для него надо уже сегодня.

Михаил НОРДШТЕЙН.

Памяці ахвяраў Халакоста...

2 сакавіка ў Мінску прадстаўнікі яўрэйскай абшчыны і дзяржаўных структур, а таксама дыпламаты ўшанавалі памяць ахвяраў Халакоста ля мемарыяла "Яма", размешчанага на вуліцы Мельнікайтэ.

Тут 2 сакавіка 1942 года фашысты знішчылі 5 тысяч вязняў Мінскага гета, а ўсяго за перыяд акупацыі горада знішчылі 100 тысяч яўрэяў.

У сваім выступленні на мітынгу памяці, прысвечаным 62-й гадавіне трагедыі, старшыня Саюза беларускіх яўрэйскіх грамадскіх аб'яднанняў і абшчын, вядомы беларускі архітэктар **Леанід Левін** выказаў удзячнасць Камітэту па справах рэлігій і нацыянальнасцей пры Савеце міністраў, прадстаўнікам пасольстваў краін Еўрасаюза, Латвіі, Літвы, ЗША і Швецыі за тое, што *"яны заўсёды разам з намі адзначаюць падзеі, звязаныя з жыццём і трагедыяй яўрэйскай абшчыны краіны"*.

Пасол ЗША ў Беларусі **Джордж Крол** выказаў надзею, што "памяць аб бязвінна загінуўшых дапаможа ўсім краінам сумесна пабудаваць бяспечны і лепшы свет".

Пасол Францыі ў Беларусі Стэфан Шмялеўскі ад імя краін Еўрасаюза пажадаў беларускім яўрэям жыць "так добра і спакойна, як жывуць нашы яўрэйскія сябры ў еўрапейскіх краінах".

Былы вязень Мінскага гета і канцлагера "Дахау" Леанід Рубінштэйн расказаў, што ў пачатку вясны 1942 года вязні Мінскага гета звязвалі сваё вызваленне з днём светлага свята Пурым. "Аднак 2 сакавіка 1942 года адбыўся самы страшны пагром у гісторыі Мінскага гета. І калі вечарам я прыйшоў у гета, на ўсіх вуліцах ляжалі трупы людзей, — сказаў Л.Рубінштэйн.

Пасля прачытання псалма і памінальнай малітвы ў памяць аб ахвярах Мінскага гета ўдзельнікі мітынгу ўсклалі кветкі і каменьчыкі да абеліска, а затым запалілі свечкі ля яго падножжа.

Марат ГАРАВЫ.

Асуджаных стане менш

Сёлета Рэспубліка Беларусь выйдзе з дзесяткі краін свету з найбольшай колькасцю асуджаных на 10 тысяч насельніцтва. Пра гэта заявіў міністр унутраных спраў Уладзімір Навумаў. Змяншэння колькасці грамадзян, якія ўтрымліваюцца ў месцах пазбаўлення волі, паводле яго слоў, удасца дабіцца дзякуючы змяненням заканадаўства і правядзенню амністыі.

Па стане на 1 сакавіка, як паведаміў міністр, у папраўчых калоніях утрымліваюцца 34 тысячы 657 чалавек. Ліміт напаўняльнасці калоній перавышаны на 4400 чалавек.

У следчых ізалятарах па ўсёй краіне знаходзяцца 10 тысяч грамадзян. Гэта на 102 чалавекі менш, чым у пачатку года. Тут ліміт напаўняльнасці перавышаны на 2 тысячы 500 чалавек. Пры гэтым кіраўнік МУС адзначыў, што цяпер у СІЗА ўтрымліваюцца не толькі падследныя, але і грамадзяне, якія адбываюць розныя віды пакарання, у прыватнасці, арышт. З памяшканнямі для арыштаваных, паводле слоў міністра, пакуль праблемы. Адзіны ізалятар ёсць у Магілёве.

Цыгарэтны тайнік на 12 мільёнаў рублёў

На ўчастку Смаргонскага пагранічнага атрада ваеннаслужачыя пагранвойск сумесна з супрацоўнікамі міліцыі знайшлі ў жыхара вёскі, размешчанай паблізу ад беларуска-літоўскай мяжы, склад кантрабандных цыгарэт — 4800 пачкаў цыгарэт "Святой Георгий" і "Горизонт" расійскай вытворчасці без акцызных марак.

Падчас разбору затрыманы прызнаўся, што гэта не адзіны тайнік. У гаспадарчых пабудовах быў знойдзены яшчэ адзін. Там аказалася 7200 пачкаў цыгарэт тых жа найменняў і таксама без акцызных марак.

Кантрабандны тавар перададзены ў праваахоўныя органы і ацэнены ў суму 12 мільёнаў рублёў.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Нехта кінуў сваю машыну на самым праходзе да дома. І вось што людзі напісалі...

Фота ByMedia.net

СИТУАЦИЯ

С туберкулезом справимся своими силами?

Беларусь отказалась от реализации проекта Всемирного банка по борьбе с распространением туберкулеза и СПИДа.

У этого проекта давняя история. Программа по борьбе с ВИЧ-СПИД и туберкулезом, разработанная Всемирным банком и правительством Беларуси, готовилась с ноября 2000 года по инициативе белорусского правительства. В нашей стране, по данным ВОЗ, существует эпидемия туберкулеза. И перед нашими врачами действительно встала серьезная проблема борьбы с этой напастью. Как говорили тогда специалисты, старыми советскими методами ее не решить.

Всемирный банк, участвуя в программе, предлагал Беларуси займ в размере 28,8 млн. долларов. Кроме того, Всемирный банк оказал содействие в привлечении и грантовых средств на общую сумму более миллиона долларов. Безвозмездную помощь Беларуси предлагали Целевой фонд разработки политики и развития людских ресурсов правительства Японии и фонд правительства Швеции SIDA.

Однако в апреле 2002 года, выступая с ежегодным посланием перед депутатами и членами правительства, А.Лукашенко поставил под сомнение целесообразность данного проекта. *"Я думал, у нас труба, с туберкулезом плохо,* — гневно заметил Лукашенко. — *Но в Прибалтике и России еще хуже".* И вообще, по словам А.Лукашенко, самая эффективная система по борьбе с туберкулезом была в Советском Союзе, зачем нам другая?

Лукашенко публично обвинил тогдашнего министра здравоохранения Владислава Остапенко в разбазаривании денег, по его мнению, на никчемную программу. *"Один миллион презервативов — одна из статей. Они хотят их нам по нему завести... Не знаю, как будет Остапенко выкручиваться",* — сердито предупреждал Лукашенко.

Спустя неделю Остапенко был снят с должности министра. А Министерству здравоохранения, как координатору программы, поручено переработать некоторые пункты программы. К слову, по просьбе белорусской стороны данная программа корректировалась трижды. Но в конечном итоге ни один из ее вариантов не устроил белорусскую сторону. А 20 февраля 2004 года белорусское правительство официально отказалось от реализации проекта по предотвращению распространения туберкулеза и СПИДа.

В Министерстве здравоохранения говорят, что Беларусь отказалась от реализации подготовленного Всемирным банком проекта потому, что у нас есть более современные методы диагностики и лечения данных заболеваний. Отечественная медицина для лечения и диагностирования туберкулеза использует флюорографический метод, а программа предлагает бактериологический. Прозвучало даже мнение, что внесение определенных корректив в систему работы фтизиатрической службы Минздрава, которые заложены в проекте, предложенном Всемирным банком, было бы шагом назад.

"Международные эксперты не согласны с такой оценкой и считают, что проблема носит серьезный характер и ее необходимо решать, — сказал директор Всемирного банка по Беларуси, Молдавии и Украине **Лука Барбоне** во время недавнего визита в нашу страну. — *Мы считаем, что в этой связи последствия для общества страны в целом могут быть очень неблагоприятными..."*

Бывший министр здравоохранения **Игорь Зеленкевич**, который был первым, кого руководство Всемирного банка пригласило к сотрудничеству, говорит:

"Да, действительно существует проблема по внедрению в нашей стране системы ДОТС — нового метода лечения туберкулеза на основании бактериологического анализа. Я тоже считаю, что эта система не совсем адекватна нашему здравоохранению и нашим подходам в лечении туберкулеза. Но это является предметом переговоров, а не предметом отрицания.

То, что в наших условиях привлечение кредитов в здравоохранение — положительный момент, очевидно. Данный кредит расширил бы возможности диагностики туберкулеза, позволил бы заниматься мониторингом, улучшил бы лекарственное обеспечение. Этот кредит открывал бы возможности для получения других кредитов, которые так нужны экономике нашей страны".

Мария ЭЙСМОНТ.

ВЯРТАЮЧЫСЯ ДА НАДРУКАВАНАГА

Крыўда застанецца навечна

У артыкуле "Праваронілі..." ("Народная воля" за 12 лютага гэтага года) я распавёў чытачам гісторыю старой жанчыны, Таццяны Фамінічны Гузавай. Ахвяру вайны, бежанку са спаленай магілёўскай вёскі Галавічы, пакутніцу лагера Лясная пад Барановічамі пакрыўдзілі беларускія чыноўнікі. Пры дзяльбе нямецкіх кампенсацый пра жанчыну проста не ўспомнілі. Праваронілі чалавека — зрабіў чыноўнікам-землякам папрок журналіст. Але разгневаўся на мяне за гэты папрок чамусьці немец Хольгер Крэмер — рэферэнт па пытаннях права, прэсы і палітыкі Пасольства Германіі ў Беларусі.

"Все вопросы регулирует закон", — так небеспадстаўна лічыць пан Крэмер у сваім абвяржэнні ў рэдакцыю (25 лютага). Сапраўды, тэрмін падачы заяў у беларускі фонд "Узаемаразумення і прымірэнне" на атрыманне кампенсацыі скончыўся 31 снежня 2001 года. Таццяна Гузава пра гэта не ведала і ў тэрмін заяву не падала. Згодна з нямецкім законам, яна не атрымала кампенсацыі. Быццам бы ўсё лагічна. Калі не ўлічваць беларускі кантэкст праблемы.

Нямецкі закон не прадугледзеў, што беларускім ахвярам вайны ўжо за семдзесят. Што многія з іх маглі і не заўважыць аб'явы і артыкулы ў газетах. Закон не пастукаў у акенца драўлянай хаткі, дзе дажывае свой век падслепаватая бабулька. Не растлумачыў ёй, што дзесьці даюць грошы за былыя пакуты. Нямецкі закон так не зрабіў, бо не яго гэта справа.

Пастукаць у кожнае акенца павінны былі мясцовыя чыноўнікі. Яны, я спадзяюся, ведаюць, што ў нашых старых няма часу вывучаць за кубкам капучына газетныя інтэрв'ю. У многіх у хаце няма тэлевізара, а "радзіва" на сцяне маўчыць.

Ці можна ў такім выпадку лічыць за апраўданне спіс у сто газетных публікацый, на які спасылаецца пан Крэмер? Няхай іх будзе нават сто тысяч, але два чалавечыя лёсы, пакрыўджаныя лёсы, усё роўна пераважаць.

Нямецкі дыпламат Хольгер Крэмер, на жаль, так не лічыць. І мне ад гэтага крыху сумнавата.

Пан Крэмер!

Я стаў на бок пакрыўджанага чалавека, але ні ў якім разе не хацеў пакрыўдзіць Вас, нямецкі народ, сучасную Германію. Ваша краіна робіць беларусам шмат дабрага, карыснага, дапамагае, як ніхто іншы. Ніколі не забудуць гэтай дапамогі амаль сто тысяч беларусаў, якія атрымалі кампенсацыі за пакуты ў час вайны.

Толькі ніколі не скажуць немцам дзякуй дзве беларускія бабулькі, сёстры Таццяна Гузава і Марыя Куляшова, другія галавічане. Іх крыўда навечна застанецца ў гісторыі.

Мікола КАЗЛОВІЧ.

ПОЗОР!

Долг памяти

оказался не по карману правительственной структуре, которая называется Министерством культуры

Восемь месяцев назад Беларусь простилась с поистине Великим Писателем — Василем Быковым.

Поводом вспомнить об этом послужила отвратительная ситуация, которая никак не может разрешиться и у которой есть конкретная цена. В рублях.

Десятки тысяч людей пришли 25 июня 2003 года в Дом литератора, чтобы проводить в последний путь Человека и Гражданина Быкова. После похорон в кафе, размещенном в этом же здании, состоялись поминки.

Мы хорошо знаем, что в нашей стране жить дорого и умирать недешево, а когда из жизни уходит человек с мировым именем, то о деньгах говорить бестактно. Но приходится.

Из гарантийного письма Министерства культуры в адрес УП "Тост":

"На основании решения правительственной комиссии по организации похорон народного писателя В.В. Быкова прошу обеспечить организацию поминального стола на 100 человек. Оплату гарантируем".

Письмо подписали первый замминистра В. Рылатко и главбух Л.Орса.

На основании этого документа кафе и выставило счет министерству. В данном случае сумма небольшая — всего 2 миллиона 62 тысячи 80 рублей. Однако до сих пор "культурное" ведомство не рассчиталось.

В беседе с корреспондентом "Народной воли" директор кафе Геннадий Заровский подтвердил, что такой долг за министерством действительно числится, но почему правительственная структура свое слово не держит, он ничего не знает.

К месту заметить, аналогичная ситуация была в октябре 2001 года, когда в кафе поминали поэта Максима Лужанина. Деньги за поминальный стол Министерство культуры перечислило лишь через год. Администрация "Тоста" опасается, что так будет и в этот раз. Тревога директора понятна, его больше волнует финансовая сторона вопроса, который можно решить, например, в Хозяйственном суде, но как быть с моралью? Неужели ведомство, отвечающее за культуру нации, неспособно даже в простейших ситуациях вести себя достойно? Хотя бы из уважения к памяти к Василю Быкову. Жутко, но получается, что народного писателя помянули в долг...

Виталий ЧИЖОВСКИЙ.

Народная Воля
4 САКАВІКА 2004 г.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

В небе над Турцией столкнулись два истребителя

Два истребителя F-4 ВВС Турции столкнулись в воздухе над центральной провинцией страны Конья. В результате инцидента погибли все четыре пилота, находившихся на борту самолетов. По предварительным данным, истребители столкнулись в отдаленном горном районе примерно в 250-ти километрах к югу от столицы Турции Анкары. После крушения оба самолета загорелись. По информации агентства, самолеты совершали тренировочные полеты.

В результате теракта в Пакистане погибли 39 человек

В пакистанском городе Кветта 39 человек погибли и еще около 150 получили ранения в результате вооруженного нападения на процессию шиитов, вышедших на улицу в честь празднования дня Ашура (дня памяти имама Хусейна, внука пророка Мухаммеда). Трое нападавших обстреляли процессию шиитов, забросали их гранатами, а затем подорвали себя в толпе. По словам мэра города, тела двоих террористов были найдены на месте происшествия. Третий нападавший был обнаружен там же, он получил серьезные ранения и находится в критическом состоянии.

Сразу после теракта в городе начались вооруженные столкновения. По информации местных правоохранительных органов, нападениям подверглись суннитская мечеть, офис местной телекомпании и несколько магазинов. Мечеть была частично разрушена. Мэр Кветты объявил о введении комендантского часа, для наведения порядка в город с 1,2-миллионным населением вошли войска.

Теракт в Кветте произошел всего через несколько часов после взрывов недалеко от шиитских святынь в иракских городах Кербеле и Багдаде. В результате этих нападений погибли по меньшей мере 143 человека. Пока остается неясным, связаны ли теракты в Ираке и Пакистане.

В гибели Трайковского обвиняют французских авиадиспетчеров

Полиция Боснии и Герцеговины предполагает, что катастрофа самолета македонского президента Бориса Трайковского произошла из-за неверных действий французских авиадиспетчеров из состава размещенных в Боснии и Герцеговине международных сил SFOR. Проведенное полицией расследование показало, что радар, с помощью которого сопровождался самолет, вышел из строя за три дня до катастрофы. Падение самолета не было вызвано ни ошибкой пилотов, ни технической неисправностью самолета, который месяц назад прошел техническое обслуживание в Германии, сообщило телевидение. Указывается также, что французские диспетчеры разговаривали с экипажем на французском языке, что противоречит международным нормам. Кроме того, отмечается, что дежурившие в день гибели Трайковского диспетчеры были спешно возвращены во Францию.

Функционеры SFOR опровергли эти заявления и сообщили, что диспетчеры находятся в Боснии и Герцеговине и сотрудничают со следствием. Также, по словам представителей международных сил, специалисты по контролю полетов соблюдали все установленные нормы, а оборудование является исправным.

Как сообщалось ранее, президент Македонии Борис Трайковский, шесть членов делегации и два члена экипажа погибли в авиационной катастрофе 26 февраля вблизи города Мостар.

Саакашвили устроил ночную проверку внутренних войск Грузии

Президент Грузии Михаил Саакашвили вместе с премьер-министром страны Зурабом Жвания устроили внезапную проверку боеготовности двух частей внутренних войск грузинского МВД. Личный состав этих подразделений был поднят по учебной тревоге, при этом вся военная техника была приведена в боевую готовность. Михаил Саакашвили остался доволен действиями подразделений, которые фактически за полчаса были готовы к выступлению из расположения частей, отмечает агентство.

"Неожиданное посещение войсковой части не означает, что власти Грузии готовятся к проведению каких-то боевых действий или операций, но мы будем следить за подготовкой военнослужащих, укреплением порядка в воинских частях, чего не делали предыдущие руководители страны", — заявил президент журналистам после ночной проверки. Саакашвили также заметил, что наведение порядка в стране начнется с армии и полиции. По его словам, в скором времени в Грузии пройдут масштабные учения вооруженных сил с участием авиации, сухопутных войск и танковых подразделений.

В Германии нашлась своя «Доктор Смерть»

Немецкая полиция расследует деятельность врача-терапевта из клиники в городе Ганновер Мехтхильд Бах, которая подозревается в преднамеренном убийстве пациентов. В настоящее время ее подозревают в смерти 8 недавно скончавшихся пациентов, однако следственные органы считают, что в общей сложности Бах может быть причастна более чем к 250 убийствам.

Поводом для начала расследования послужила аудиторская проверка клиники, которая выявила необычно высокий расход препарата морфий. Расследование установило, что большинство умерших за последнее время больных были пациентами Бах, после чего она была отстранена от профессиональной деятельности.

«Супервторник» лишил Джона Керри конкурентов

Сенатор от штата Массачусетс Джон Керри одержал победу на проходящих в США праймериз Демократической партии. Именно он, очевидно, будет выдвинут в качестве единого кандидата от демократов на пост президента США. Керри одержал убедительную победу в штатах Нью-Йорк, Огайо, Мэриленд, Коннектикут, Род-Айленд и Массачусетс. Таким образом, он уже опередил своих соперников-демократов Джона Эдвардса и Говарда Дина в шести из 10 штатов, в которых проводилось голосование. Кроме того, Керри лидирует в Калифорнии и Миннесоте. В общей сложности Джону Керри удалось победить в 24 из 27 первичных выборов, которые проводились демократами в США.

Сенатор от штата Новая Каролина Джон Эдвардс принял решение отказаться от дальнейшей борьбы, сообщается на сайте "Си-Эн-Эн" со ссылкой на предвыборный штаб Эдвардса.

О своем решении Джон Эдвардс должен официально объявить в среду в городе Роли, штат Северная Каролина.

19 февраля 2003 года от участия в избирательной кампании уже отказался бывший губернатор штата Вермонт Говард Дин, хотя его имя еще остается в списках для голосования.

Таким образом, Керри, у которого не осталось серьезных конкурентов, имеет все шансы быть названным единым кандидатом от демократов на партийной конференции, которая пройдет в июле этого года.

ЛЮБОПЫТНО

«Неизвестные барсуки» рассказали, как убить Стинга

Ранее неизвестная группа борцов за права животных, которая называет себя "Неизвестные барсуки", опубликовала на своем веб-сайте адреса и телефоны знаменитостей, которых они обвинили в пристрастии к охоте, рыбалке, или даже просто к оружию. При этом знаменитостей активисты называли не иначе, как "испорченными извращенцами" и "ходячей рекламой евгеники".

Защитники животных особо отметили, что большинство из перечисленных людей живут в домах, которые легко поджечь и посоветовали именно так и поступить. Кроме того, они подчеркнули, что никто из перечисленных "не бессмертен", намекая на возможность физического уничтожения обидчиков зверей.

Полиция намерена всерьез расследовать этот инцидент. Сайт просуществовал в течение нескольких недель. По данным следствия, на нем имелись все признаки уголовных правонарушений, включая угрозы физической расправой, а также призывы к насилию и убийству.

Все известные организации, активно выступавшие в защиту прав животных, уже заявили о своей непричастности к деятельности "Неизвестных барсуков".

Австрийские ученые доказали, что римские гладиаторы были толстяками-вегетарианцами

Согласно результатам исследований, проведенных австрийскими учеными, римские гладиаторы сильно отличались от того, какими их представляли на протяжении веков. Исследовав останки более 70 гладиаторов, захороненных на древнеримском кладбище на месте города Эфес, который был тогда столицей Малой Азии, ученые из венского университета пришли к выводу, что это были не мускулистые и поджарые красавцы, поедавшие сырое мясо в промежутках между кровавыми сражениями, а страдающие от избытка веса вегетарианцы, которые питались ячменной кашей и бобами.

Древнеримские мозаики, на которых изображены стройные фигуры бойцов на аренах цирков, по мнению ученых, являют собой скорее художественный образ, дань культурной традиции, идущей со времен Древней Греции, но никак не правдивое изображение гладиаторов того времени.

Дело в том, что, если бы гладиаторы питались мясом, в их костях уровень содержания стронция и цинка был бы примерно одинаковым. Однако спектральный анализ показал, что стронция в костях гораздо больше чем цинка, как это обычно бывает у вегетарианцев.

ТАМ, У ГЕРМАНІІ...

Чаму немцы вымушаны наступіць на горла ўласнай песні?

(Працяг. Пачатак у №38.)

2. Урокі кампрамісаў

Лёсавызначальныя рашэнні без усебаковага абмеркавання ў грамадстве, як правіла, не прымаюцца. "Пробны шар" канцлер Германіі Герхард Шродэр запусціў яшчэ вясной 2001 года. Тады ў інтэрв'ю самай масавай газеце "Більд" ён нечакана і востра заклікаў біржы працы жорстка падыходзіць да беспрацоўных і нават выказаў пагрозу тым, хто працаваць можа, але ўхіляецца пад рознымі прычынамі.

"Такія людзі не могуць далей разлічваць на грамадскую салідарнасць, — заявіў канцлер. — *У Германіі не павінна быць права на тое, каб лайдачыць".* Такія радкі ў газеце выклікалі шырокі рэзананс. Прафсаюзы абзывалі Шродэра нядобрымі словамі, а прадпрымальнікі пляскалі яму ў ладкі.

У краіне набірала моцы дыскусія. Некаторыя яе адгалоскі прыведзены ў першым артыкуле. Да сказанага дадам, што апаненты тысячамі выходзілі на вуліцы. Запомніліся стотысячныя акцыі ў Берліне супраць захадаў улад па змяншэнні сацыяльных даброт. Іх ніхто не забараняў, друк падрабязна асвятляў патрабаванні "вуліцы", а ўлады прыслухоўваліся да іх і давалі свае тлумачэнні ды рабілі пэўныя высновы.

Адкрытая і вострая дыскусія паспрыяла таму, што большасць насельніцтва пераканалася ў непазбежнасці і неабходнасці рэформаў. Апытанні, праведзеныя летась, паказалі, што больш паловы грамадзян згодны з тым, што адкладваць іх надалей нельга. Але найбольш важныя даныя атрыманы спецыялістамі буйнейшага ў Германіі і Еўропе банка — Deutsche Bank. Яны зацікавіліся эканоміяй насельніцтвам грошай. І аказалася, што пазалетась, у даволі неспрыяльны для гэтага год (у выніку абвалаў курсаў акцый на біржах), грашовыя накапленні немцаў склалі астранамічную лічбу: сотні мільярдаў еўра. Летась яны яшчэ выраслі. Аб чым гэта сведчыць? Аб тым, што немцы сталі больш эканоміць сродкаў, укладваючы ў банкі грошы, каштоўныя паперы.

Канцлер Шродэр: хопіць гаварыць пра рэформы, час пачынаць іх.

Сёй-той скажа: "Ну і што? Вядома ж, што немцы эканомныя людзі, гэта вам не французы, якія транжыраць грошы". І зробіць вялікую памылку, бо традыцыйнае меркаванне, як сведчаць даныя згаданага банка, моцна састарэла. Менавіта французы найбольш эканомныя ў Еўропе. Яны адкладваюць на "чорны дзень" больш як 16 працэнтаў свайго чыстага даходу. За імі ідуць бельгійцы, іспанцы. Менш за іншых адкладваюць фіны, усяго 2 працэнты даходу. А немцы пасярэдку. Прыкладна 10 працэнтаў даходу ідзе ў іх "на кніжку". Праўда, яны робяць гэта больш практычна, прыкладкоўваюць свае сумы туды, дзе можна атрымаць большы даход.

Але чаму я падрабязна спыняюся на гэтым? Таму, што сумы адкладваемых грошай красамоўней усяго сведчаць аб тым, што людзі спакойна і сур'ёзна рыхтуюцца да непазбежных цяжкасцяў, якія заўжды спадарожнічаюць з рэформамі. Значыць, яны ўжо не толькі сэрцам успрынялі іх, але і робяць асабісты задзел дзеля іх поспеху. Адсюль выцякае для нас яшчэ адзін нямецкі ўрок: адкрыта абмяркоўваць у грамадстве нават самыя хваравітыя праблемы, а не лупцаваць дубінкамі незадаволеных на вуліцы ці не дапускаць іх на старонкі друкаваных выданняў і ў тэлеэфір.

Як і чакалася, вельмі вострай была дыскусія з апазіцыяй. Яна падагравалася тым, што апошняя мела большасць у палаце федэральных земляў парламента і магла заблакіраваць пакет дакументаў па рэфармаванні эканомікі. Дарэчы, шэраг уплывовых дзеячаў апазіцыі хіліў справу да гэтага. Яны разлічвалі такім чынам выклікаць урадавы крызіс, датэрміновыя выбары і прыйсці да ўлады.

Праўда, такое развіццё падзей адкінула б краіну на некалькі гадоў назад. І тут сваё слова сказала папулярны ў Германіі лідэр Хрысціянска-дэмакратычнага саюза і яго парламенцкай фракцыі Ангела Меркель. Яе довад: *"Аказаўшыся перад адказным выбарам, прыярытэт трэба аддаваць агульнадзяржаўным інтарэсам, а не кароткачасовым партыйна-палітычным матывам, якімі б заманлівымі яны ні здаваліся б",* — абляцеў краіну і стаў дэвізам дня і пралогам для пошуку кампрамісу.

Запрацавалі пагаджальныя камісіі бундэстага і палаты федэральных земляў, разам з імі працавалі лідэры кіруючай партыі і апазіцыі. І кампраміс быў знойдзены, што выклікала ўздых палёгкі ў шэрагу еўрапейскіх сталіц.

Вось і чарговы нямецкі ўрок — аб тым, як трэба працаваць з апазіцыяй. І якімі прынцыпамі павінна кіравацца апошняя.

19 снежня мінулага года пакет рэформ быў адобраны парламентам. Гэта падзея шырока асвятлялася ў друку. Пачытаем найбольш характэрныя выказванні.

Газета "Лаузітцер цайтунг", якая выходзіць у Котбусе, пісала: *"Той, хто хоча асэнсаваць значэнне таго, што адбылося 19 снежня, павінен нагадваць палітычныя рэаліі, якія былі год таму. Тады краіна была ў стане няўпэўненасці з-за змрочнага становішча ў бюджэце і эканоміцы. Федэральны ўрад, відаць, ужо не ведаў, што рабіць далей, а апазіцыя хісталася паміж пакорлівасцю лёсу і блакадным рэфлексам. Сёння ж усё паіншаму, і канцлер, закасаўшы рукавы, запусціў рэформы. Кан'юнктура пачынае паляпшацца, бачны арыенціры. У гэтым і ёсць заслуга канцлера. Вядома, можна паспрачацца наконт сутнасці прымаемых мер, але відавочна тое, што ад Шродэра запатрабавалася вялікая мужнасць, каб зрабіць патрэбныя высновы з сумнай рэальнасці і запатрабавалася сіла, каб у нашай лабісцкай дзяржаве адстаяць свае меркаванні, нягледзячы на добра арганізаванае супраціўленне".*

Цікава, што аддае належнае канцлеру выданне, якое да гэтага не раз практыкавала яго. Так паступілі многія газеты, падкрэсліваючы ролю лідэра на важным павароце гісторыі. Газета "Берлінер курыр", адзначаючы, што на адказным этапе канцлер дзейнічаў мудра, папярэджвае аб цяжкасцях, якія наперадзе: *"Канцлер ступае цяпер па вельмі тонкім лёдзе з нізкім палітычным рэйтынгам. Каля паловы немцаў перакананы, што ў новым годзе ў іх кішэнях грошай паменее".* *Нягледзячы на гэта другая сталічная газета "Берлінер цайтунг" падкрэслівае: "У нас на вачах адбываўся закат Федэратыўнай Рэспублікі Германія. Нарэшце, страх перад будучым ва ўрада і тых, кім ён правіць, стаў такім вялікім, што змог перарасці ў імкненне да рэформ. Шродэр змог перажыць цяжкую мінулую восень без страт ва ўласнай кааліцыі. Яму ўдалося схіліць апазіцыйны блок ХДС/ХСС да супрацоўніцтва, якое прывяло да паляпшэння пакета рэформ. Апазіцыя прыкметна палепшыла законы. Але заслуга Шродэра куды глыбей: ён вывеў краіну са стану ступара".*

Урок адсюль такі: шанцуе таму народу, у якога ёсць лідэры, здольныя прыняць правільнае, дальнабачнае рашэнне і павесці за сабой. Паварот да рэформ пагражаў канцлеру адстаўкай, але ён думаў не аб сваім лёсе, а аб краіне.

У ходзе дыскусій дасталося і прафсаюзам. Друк пісаў, што ў свой час брытанскія прафсаюзы задушылі эканоміку Вялікабрытаніі. Спатрэбіўся прыход Маргарэт Тэтчэр, якая жалезнай рукой навяла парадак. Падобнае адбылося і ў ФРГ. У крызісе, які ахапіў нямецкую эканоміку, у многім вінаватыя германскія прафсаюзы, якія сваёй настойлівасцю выгандлявалі празмернае павышэнне заробкаў і сацыяльных выплат. І калі яны не адумаюцца, дык могуць загубіць рэформы. Так што ва ўсім павінна быць мера.

Такую выснову зрабілі нямецкія аналітыкі. Для нас, па-мойму, больш важны другі аспект — гэта тая настойлівасць, з якой іхнія прафсаюзы адстойваюць інтарэсы чалавека працы.

Галоўная інтрыга нямецкіх рэформ, якая доўга прыцягвала ўвагу еўрапейскай грамадскасці, — якое будзе знойдзена рашэнне? Еўрапейскі ды і сусветны вопыт выпрацавалі адзін шлях выхаду з такога крызісу — скарачэнне выдаткаў на сацыяльныя патрэбы, што дае, з аднаго боку, змяншэнне падаткаў і палёгку для развіцця бізнесу, а з другога — прымушае актыўней увіхацца ўсім працаўнікам, каб не дапусціць зніжэння свайго жыццёвага ўзроўню. Але такі, шлях для сацыял-дэмакратаў Германіі, якія адстойваюць інтарэсы рабочага чалавека, не зусім прымальны. Словам, паўстала задача: як захаваць сацыяльныя заваёвы і адкрыць "другое дыханне" ў эканоміцы? Хаця гэтыя дзве мэты практычна несумяшчальныя.

Дык якое ж рашэнне знайшлі ў Германіі? Раскажу ў наступнай публікацыі.

(Заканчэнне будзе.)

Іван МАКАЛОВІЧ.

ДУХОЎНЫ СКАРБ

150 пытанняў і адказаў з гісторыі Беларусі

117. Што такое Слуцкі Збройны Чын?

Увосень 1920 года, калі Расія і Польшча падпісалі замірэнне, вызначаная дэмаркацыйная лінія Кіевічы—Лань і нейтральная зона паўз яе прайшлі праз Случчыну. Варта адзначыць, што Случчына была адной з найбагацейшых і найбольш нацыянальна свядомых беларускіх правінцый. Тут традыцыйна існаваў моцны асяродак нацыянальна-вызвольнага руху.

Гэты час безуладдзя, калі палякі адступілі, а расійцы яшчэ не прыйшлі, беларускія дзеячы ў Слуцку выкарысталі для арганізацыі змагання за самастойную Беларусь, за ўсталяванне ўлады Беларускай Народнай Рэспублікі, абвешчанай у сакавіку 1918 года.

14 лістапада 1920 года быў скліканы з'езд Случчыны, які праходзіў у доме Эдварда Вайніловіча. З'езд выбраў часовы ўрад — Раду Случчыны на чале з Уладзімірам Пракулевічам і пастанавіў пачаць збройнае змаганне супраць чужынцаў. Рада пачала стварэнне вайсковых фарміраванняў, абвясціла мабілізацыю, што прайшла вельмі актыўна сярод насельніцтва Слуцкага павета — Цімкавічаў, Капыля, Семежава, Грозава і іх ваколіцаў.

У кароткім часе сабралася блізу 10 000 чалавек. Беларускія жанчыны з Гродна прыслалі для случчакоў сцяг з прыгожа вышытаю "Пагоняю" і надпісам: "Тым, што пайшлі паміраць, каб жыла Бацькаўшчына".

Былі сфарміраваныя два палкі: 1-шы Слуцкі полк на чале з падпалкоўнікам Ахрэмам Гаўрыловічам і 2-гі Грозаўскі полк пад камандаю капітана Лукаша Семянюка, аб'яднаныя ў Слуцкую брыгаду, якую ўзначальваў Антон Сокал-Кутылоўскі. У сувязі з наступам Чырвонай арміі штаб паўстання быў перанесены са Слуцка ў Семежава.

27 лістапада пачаліся баі. Асабліва адчувальныя для бальшавікоў былі ўдары па лініі Капыль—Цімкавічы—Вызна (цяпер Красная Слабада). Супраць случчакоў была кінутая Омская дывізія. Яны мужна змагаліся, іх шырока падтрымлівала мясцовае насельніцтва, але сілы былі няроўныя. Пасля больш як месяца ўпартых баёў нашы ваяры змушаныя былі адысці за раку Лань, дзе былі раззброеныя палякамі і змешчаныя ў спецыяльны лагер для інтэрніраваных асобаў.

Сярод найбольш актыўных удзельнікаў змагання былі Павал Жаўрыд, Васіль Русак, Макар Краўцоў (аўтар ваяцкага марша "Мы выйдзем шчыльнымі радамі", які стаў гімнам БНР), Аляксей Кабычкін, Юльян Сасноўскі, Янка Бірукові, Юрка Лістапад. Многія са змагароў вярнуліся пазней на радзіму, паверыўшы ў магчымасць адбудовы Беларускага гаспадарства пад бальшавікамі, але былі знішчаныя падчас рэпрэсій.

Уладзімір Пракулевіч, старшыня Рады Случчыны — часовага ўрада па кіраванні Слуцкім паўстаннем. Здымак 1930 года, зроблены ў турме пасля арышту.

Падзеі 1920 года ўвайшлі ў гісторыю пад назвай Слуцкі збройны чын (часам гэта называюць паўстаннем, але такі назоў не зусім адпавядае сутнасці падзеяў). Яны з'яўляюцца яскравым сведчаннем нязгаснага імкнення беларускага народа да незалежнасці, яго рашучасці ў змаганні за волю.

Ганна СУРМАЧ.

118. Ці скасавала Берлінская канферэнцыя БНР?

Рыжскі трактат 1921 года замацаваў падзел тэрыторыі Беларусі на ўсходнюю і заходнюю часткі, што ўвайшлі ў склад дзвюх розных дзяржаў — Савецкай Расіі і Польшчы.

Атрымаўшы за кошт гэтага мір у польска-расійскай вайне, маскоўскія ўлады далі дазвол на абвяшчэнне БССР, але ў складзе толькі шасці паветаў Мінскай губерні. Смаленшчына, Віцебшчына і Гомельшчына адышлі да Расіі, Гродзеншчына і Брэстчына — да Польшчы, Віленшчына — да Летувы.

Урад Беларускай Народнай Рэспублікі, які не прызнаваў Рыжскіх пагадненняў, публічна называючы Расію і Польшчу акупантамі, паслядоўна выступаў за аб'яднанне беларускага народа ў адной дзяржаве. Існаванне на эміграцыі гэтага законнага ўрада, што бараніў на міжнароднай арэне правы нашага народа, моцна раздражняла бальшавікоў.

У 1925 годзе іх спецслужбы распрацавалі аперацыю па скасаванні Беларускай Народнай Рэспублікі і перадачы мандатаў урада БНР у Мінск. Бальшавіцкія агенты пачалі актыўную "апрацоўку" часткі сяброў Рады, спасылаючыся на дасягненні беларусізацыі, абяцаючы тым, хто вернецца ў Мінск, высокія пасады ў дзяржаўных установах. ЦК КПБ ухваліў гэтую працу і на адным з таемных пасяджэнняў нават выдзеліў на гэтую справу пэўную суму долараў.

Актыўным прыхільнікам вяртання ў БССР стаў Аляксандр Цвікевіч, старшыня Рады Міністраў і міністр замежных справаў. Вышэйшымі органамі БНР на той час былі Прэзыдыум Рады Рэспублікі і Рада Народных Міністраў, прычым Прэзідыум меў большую вагу: ягоны старшыня Пётра Крэчэўскі меў паўнамоцтвы кіраваць таксама і міністрамі.

Пётра Крэчэўскі, першы прэзідэнт Рады Беларускай Народнай Рэспублікі. Здымак 1919 года (Гродна).

4 кастрычніка 1925 года Рада Народных Міністраў падала П.Крэчэўскаму просьбу аб адстаўцы, якая была задаволеная. 12 кастрычніка ў Берліне прайшла палітычная канферэнцыя, на якой адбыўся раскол урадоўцаў: на тых, хто прыняў умовы савецкага ўрада і згадзіўся ехаць на нацыянальную працу ў Мінск, і тых, хто застаўся прыхільнікам ідэі незалежнай беларускай дзяржавы ў этнаграфічных межах.

На Берлінскай канферэнцыі перамаглі прыхільнікі вяртання ў БССР, якія прызналі Мінск адзіным цэнтрам нацыянальна-культурнага адраджэння і пастанавілі перадаць мандаты эміграцыйнага ўрада ўраду БССР. Гэтая акцыя была шырока разрэкламаваная ў друку Савецкай Беларусі. Але Прэзідыум Рады, будучы найвышэйшым кіраўнічым органам, не пагадзіўся з ліквідацыяй БНР.

У лістападзе ў газетах Чэхаславаччыны з'явіліся паведамленні, падпісаныя старшынёю Прэзідыума Рады П.Крэчэўскім, у якіх ён пераканаўча давёў несапраўднасць абвешчанай у БССР "самаліквідацыі БНР". З тае прычыны, што значная частка ўрадоўцаў выехала ў Мінск, была зроблена рэарганізацыя кіраўніцтва БНР, уведзена пасада прэзідэнта. Першым прэзідэнтам стаў Пётра Крэчэўскі. Інстытуцыя прэзідэнцтва захавалася да нашага часу. Сёння прэзідэнтам Рады Беларускай Народнай Рэспублікі з'яўляецца грамадзянка Канады Івонка Сурвілла.

Таццяна ПРОЦЬКА.

119. Што такое «працэс Лістапада»?

У сакавіку 1926 года на ўсю Беларусь прагрымеў "працэс Лістапада". Судзілі групу маладых хлопцаў, навучэнцаў агульнаадукацыйных настаўніцкіх курсаў у Слуцку, якія стварылі нелегальную антысавецкую арганізацыю. Кіраваў ёю выкладчык гэтых курсаў Юрка Лістапад (удзельнік Слуцкага збройнага чыну 1920 года).

Арганізацыя ўзнікла ў 1924 годзе з вучнёўскага літаратурна-краязнаўчага гуртка, за старшыню якога быў курсіст Міхась Макарэня. Яна ставіла сабе мэтаю праводзіць нацыянальную асветніцкую працу, антыкамуністычную прапаганду, каб пасля, стварыўшы шырокую сетку збройных аддзелаў, узняць паўстанне і вызваліць Беларусь ад чужынцаў. Працу сваю патрыёты меліся весці не толькі ў БССР, але і ў Заходняй Беларусі, якая была тады пад Польшчай.

Юнакі, што з дзяцінства памяталі падзеі Слуцкага збройнага чыну, былі перакананымі змагарамі за вольную Бацькаўшчыну. "Браты родныя! Абрыдла нам панаванне чужынцаў — і камуністаў, і паноў. Трэба нам паўстаць і збудаваць вольную незалежную Беларусь", — звярталіся яны да людзей.

Захаваўся дзённік сябра арганізацыі Нічыпара Мяцельскага, дзе ён пісаў: "Калі пачнецца вайна, яна, безумоўна, заспее нас далёка не падрыхтаванымі да ажыцьцяўленьня нашых думак аб пабудове Беларускай дзяржавы. Мы ня маем канчаткова выпрацаванай ідэалёгіі, тактыка ня выяўлена, і, галоўнае, няма арганізаванай сілы". Ён выклаў свае меркаванні наконт метадаў прапагандысцкай работы і наладжвання збройнай барацьбы.

Дзеля большай дзейснасці прапаганды арганізацыя выдавала часопіс пад назвай "Наша Слова", а таксама адозвы, якія распаўсюджвалі сярод жыхароў Слуцка і ваколіц. Адна з іх змяшчала наступны верш, падпісаны псеўданімам Малы Язэп:

Паўстань!
Ня сьпі, мой любы селянін!
Паўстань супроць чужой улады!
Паўстаньне — сродак твой адзін,
Ты роднай Бацькаўшчыны сын,
Сваіх ня згубіш пуцявін,
Дык не шукай чужых спагады!
За зброю! Бі! Хай гінуць гады!
Паўстань! Ня бойся і ня трусь!
Ратуйма нашу Беларусь!

Па нейкім часе ДПУ выкрыла слуцкую арганізацыю. Арыштавалі Юрку Лістапада (ён быў галоўны абвінавачаны), Нічыпара Мяцельскага і іх найбліжэйшых паплечнікаў — Міхася Макарэню, Міколу і Рыгора Казакоў, Міхася Дзямідовіча. Усіх засудзілі на зняволенне ад трох да пяці гадоў.

У "працэс Лістапада" ўцягнулі і Якуба Коласа, якому рабілі закіды ў падтрымцы нелегальнай арганізацыі і на кватэры якога ў пошуках доказаў гэтага зрабіліператрус. Але яго не судзілі. Максім Гарэцкі і Павал Жаўрыд, што выступалі сведкамі на гэтым працэсе, зрабілі ўсё магчымае, каб змякчыць прысуд Лістападу.

Юрка Лістапад. Здымак 1918 года (Мінск).

Адбыўшы прысуджанае пакаранне, Юрка Лістапад вярнуўся ў Беларусь, але тут у 1934 годзе зноў быў засуджаны, а неўзабаве (у зняволенні) — яшчэ раз і ўрэшце расстраляны ў 1938 годзе ў БАМлагу. У 1943 годзе савецкія партызаны забілі Нічыпара Мя-цельскага. Мікола Казак загінуў у 1945 годзе, пасля вайны, пры нявысветленых абставінах. Рыгор Казак выехаў на эміграцыю. Лёс астатніх невядомы.

Ніна СТУЖЫНСКАЯ.
Тэксты да ілюстрацый падрыхтаваў Зьміцер САНЬКО.

Народная Воля
4 САКАВІКА 2004 г.

На аукцион!

12 марта 2004 года УП "Минский городской центр недвижимости" проводит 17-й открытый аукцион на право заключения договора аренды (сроком на 5 лет) на нежилые неиспользованные помещения коммунальной собственности г.Минска

№ лота	Тип помещения, адрес	Общ. площадь, кв.м	Нач. цена, тыс. руб.
1	2	3	4
	УП "ЖРЭО Заводского района" Тел. 285-56-02		
1	Помещение, ул.Голодеда, 49 (ул.Уборевича, 144а) (под бытовые услуги, общественное питание, торговлю — возможно в комплексе)	2104,22	28144
2	1 этаж, ул.Герасименко, 12	6,4	86
	УП "ЖРЭО Ленинского района" Тел. 221-35-03		
3	Подвал, ул.Купалы, 17/30 (вход через подвал, имеются все комм.услуги)	76,23	1020
4	1 этаж, ул.Красноармейская, 32 (производство, мед.услуги, офис)	187,06	2502
5	1 этаж, ул.Рыбалко, 8 (офис, вход через подвал, все коммунальные услуги)	26,5	355
6	этаж жилого дома, ул.Нахимова, 4 (под офис)	169,9	2272
7	Подвал, ул.Козыревская, 18 (не благоустроен, без коммунальных услуг, по согласованию с МЧС и ЦГиЭ)	22	294
8	Подвал, пер.Рабочий, 4 (без коммунальных услуг)	45,03	602
9	Цоколь, ул.К.Маркса, 11 (под офис)	24,96	334
	УП "ЖРЭО Московского района" Тел.: 252-80-63, 220-84-44		
10	4 этаж в жилом доме, ул.Московская, 12 (непроизводственное)	133,2	1782
11	2 этаж, ул.Есенина, 16 (колясочная, вход с жильцами, под офис)	19,33	259
12	1 этаж, ул.Голубева, 11 (торг. непродовольственными товарами)	55,5	742
	УП "ЖРЭО Октябрьского района" Тел. 213-29-60		
13	2 этаж, ул.Асаналиева, 40/1 (вход общий с другим арендатором)	22,84	305
14	Цоколь, ул.Чкалова, 18/2 (под офис, непроизводственное)	150,97	2019
15	Помещение, ул.Жуковского, 9/2 (колясочная, под офис)	17,65	236
	УП "ЖРЭО Партизанского района" Тел. 236-01-11		
16	Подвал, ул.З.Бядули, 12	105,78	1415
17	Подвал, ул.Менделеева, 1/17	756,01	10112
18	Подвал, ул.Уральская, 6"а"	114,12	1526
19	Подвал, ул.Долгобродская, 30 (склад)	138,18	1848
20	Подвал, ул.Стахановская, 29	103,86	1389
21	Подвал, ул.Филимонова, 7 (сырой)	229,5	3070
	УП "ЖРЭО Первомайского района" Тел. 285-72-92		
22	2 комнаты, ул.Островщикая, 7 (непроизводственное, бытовые услуги)	64,17	858
23	Помещение, ул.Руссиянова, 8 (непроизводственное, бытовые услуги — кроме парикмахерской, стоматолог. кабинета, компьют. классов)	49,26	659
24	Помещение, ул.Руссиянова, 8 (непроизводственное, бытовые услуги — кроме парикмахерской, стоматолог. кабинета, компьют. классов)	38,89	520
25	Помещение, ул.Руссиянова, 8 (непроизводственное, бытовые услуги — кроме парикмахерской, стоматолог. кабинета, компьют. классов)	23,10	309
	УП "Ремдерех" ЖРЭО Первомайского района Тел.: 280-63-68, 280-93-96		
26	Помещение, ул.Волгоградская, 18 (под офис)	11,6	155
27	Помещение, ул.Волгоградская, 18 (под офис)	6,3	84
28	Помещение, ул.Волгоградская, 18 (под склад)	24	321
	УП "ЖРЭО Советского района" Тел.: 232-74-31, 284-42-26		
29	Подвал, ул.Богдановича, 147 (требуется ремонт)	436,03	58,32
	УП "ЖРЭО Центрального района" Тел. 223-34-66		
30	Подвал, ул.Заславская, 27 (под офис, склад)	18,56	248
31	Подвал, ул.Коммунистическая, 4 (вход через другого арендатора, склад или служебное)	34,58	462
32	Помещение, ул.Й.Украинки, 22 (вход через другого арендатора, под офис)	21,21	284
33	3 этаж, ул.Революционная, 13 (три комнаты под офис, до начала реконструкции)	62,9	841
34	Подвал, ул.В.Хоружей, 36, к.1 (под офис, склад)	28	375
35	Цоколь, ул.Нововиленская, 23 (под офис)	13	174
	УП "Минский городской центр недвижимости" Тел. 223-92-46		
36	Комната, пр.Машерова, 5, к.53 (5 этаж, под офис)	18,82	252
37	2 комнаты, ул.Замковая, 28, к.16, 17 (3 этаж, под офис)	32,25	431
38	3 комнаты, ул.Замковая, 28, к.2а, 2б, 2в, 4, 5, 6, 7 (3 этаж, санузел, под офис)	114,9	1537
	УП "Минсктранс" Тел. 219-36-59		
39	Площадь, ул.Филимонова, 63 (под офис)	32,85	439
	Хозрасчетный жилищно-эксплуатационный участок МАРСП "Минскремстрой" Тел.: 239-05-19, 239-08-31		
40	Помещение, ул.Филимонова, 13/2 (под офис, склад)	47,7	638
41	Подвал, ул.Платонова, 33/2 (под склад)	47,6	637
	УП "Белизна" Тел.: 265-23-97, 264-89-44		
42	Непроизводственное помещение, ул.Кнорина, 55	16,0	214
	УП "БытЭкс" Тел. 223-79-66		
43	Помещение, "Лошица-2 (под ателье по индивидуальному пошиву и ремонту одежды на 18 рабочих мест)	610	8159
44	Помещение, "Лошица-2" (общественный туалет)	211	2822
45	Помещение, ул.Плеханова, 105 (под офис)	13,8	185
46	Помещение, ул.Ташкентская, 7 (три помещения под швейное производство)	74,3	994
	УП "ОРПК Первомайского района" Тел. 299-85-21		
47	Холодильная камера, ул.Герасименко, 57 (склад)	315	4213
48	Подвал, ул.Герасименко, 57 (офис)	28,14	376
	УП "ОРПК Заводского района" Тел. 243-12-60		
49	Помещение в заглубленном картофелехранилище, ул.Центральная, 47 (под склад, до момента продажи в собственность)	500	6687
50	Отдельное помещение, ул.Центральная, 47 (под склад, до момента продажи в собственность)	288,98	3865
51	Помещение в заглубленном картофелехранилище, ул.Центральная, 46 (под склад, до момента продажи в собственность)	500	6687
	УП "Минскметрострой" Тел.: 232-67-28, 285-32-08		
52	Здание гаража, ул.Беломорская, 19	35,4	473
	Комитет по здравоохранению УП "Жилздрав" Тел. 221-70-89		
53	Помещение, ул.Казинца, 100 (под офис, склад, отдельный вход)	29,0	388
54	1 этаж, пр.Рокоссовского, 4/3 (вход из общежития)	31,5	421
	6-я городская клиническая больница Тел.235-26-21		
55	Помещение, ул.Уральская, 5 (5-й этаж хирургического корпуса, под кафе)	53,5	716
	Управление коммунального хозяйства Мингорисполкома УП "Экорес" Тел. 244-57-91		
56	Отдельностоящее кирпичное здание, ул.Кульман, 3	20	268
	Управление дорожно-мостового строительства и благоустройства Тел.: 223-71-21, 223-13-73		
57	4 этаж, ул.Смоленская, 49 (непроизводственное, под офис)	36,11	483
58	4 этаж, ул.Смоленская, 49 (непроизводственное, под офис)	25,09	336
59	4 этаж, ул.Смоленская, 49 (непроизводственное, под офис)	11,0	147
	ОАО "Стройтрест №1" Тел.: 236-01-92, 236-03-71		
60	Площадь, ул.Пугачевская, 1.к.38 (непроизводственное, требует капит. ремонта)	25,74	344
	Специализированное управление №72 ОАО "Трест №15 "Спецстрой" Тел. 223-05-48		
61	Помещение, ул.Тимирязева, 11 (под непродовольственный магазин)	118,2	1581
	ОАО "МАПИД" Тел. 256-83-95		
62	1 этаж, ул.Ротмистрова, 12 (отдельный вход)	80,32	1074

Участник аукциона до начала его проведения должен выяснить у балансодержателя возможность использования помещения под планируемые виды деятельности, в том числе с учетом требований по санитарным и противопожарным нормам. Для участия в аукционе участник перечисляет 10 процентов от начальной цены лота и специальный сбор за подачу завления в размере 4 базовых величин на р/с 3012209560014 в филиале №0113 "Приорбанк" ОАО, код 726, УНН 190398583 УП "Минский городской центр недвижимости". Перечень необходимых документов и порядок подачи определен условиями проведения аукциона. Договор аренды с победителем заключается в установленном порядке. Аукцион состоится 12 марта 2004 г. в 11.00 по адресу: г.Минск, ул.Революционная, 9, актовый зал, 4 этаж. Документы на участие в аукционе принимаются по 11 марта 2004 г. до 17.00 по адресу: г.Минск, ул.К.Маркса, 18. Контактные телефоны: 229-24-02, 227-04-28.

АЛІМПІЯДА-2004

Анатоль ІВАНОЎ: «Афіны пакуль што не гатовы да правядзення Алімпіяды»

Такую выснову зрабіў генеральны сакратар НАКа Беларусі пасля наведвання сталіцы будучых алімпійскіх гульняў.



Нядаўна ў грэчаскай сталіцы адбылася генеральная асамблея нацыянальных алімпійскіх камітэтаў свету. На ёй прысутнічалі прадстаўнікі з 203 краін. Зразумела, што галоўнай тэмай для абмеркавання на асамблеі была падрыхтоўка Афін да будучай Алімпіяды.

"На мой погляд, будучая Алімпіяда будзе самай цяжкай у арганізацыйным плане. На сённяшні дзень з 34 спартыўных аб'ектаў, на якіх пройдуць спаборніцтвы, у стопрацэнтнай гатоўнасці знаходзяцца толькі 19. Пакуль што Афіны не гатовы да правядзення Алімпіяды", — заявіў **Анатоль Іваноў.** Дарэчы, прадстаўнікам беларускай дэлегацыі недабудаваныя аб'екты наведаць не дазволілі... На сённяшні дзень яны знаходзяцца ў рознай ступені падрыхтаванасці. Будаўніцтва некаторых спартыўных збудаванняў будзе завершана толькі ў чэрвені, што выклікае занепакоенасць у прадстаўнікоў нашага НАКа. *"Як вы разумееце, любое новае спартыўнае збудаванне павінна быць пратэсціравана ў прысутнасці прадстаўнікоў усіх краін, чые каманды возьмуць старт на Алімпіядзе. На сённяшні дзень з 47 тэставых мер, праведзена толькі 20. Як нас запэўнілі прадстаўнікі арганізацыйнага камітэта па правядзенні Алімпіяды, усе неабходныя тэсты абавязкова будуць праведзены да пачатку Алімпійскіх гульняў"*, — сказаў генеральны сакратар беларускага НАКа.

Між іншым, у стадыі рэканструкцыі знаходзіцца і галоўны алімпійскі стадыён. На зямлі вядзецца мантаж даху, які потым будзе ўсталяваны над арэнай.

Як паведаміў Анатоль Іваноў, ён не атрымаў ні аднаго грунтоўнага адказу на пытанні, якія ставіў перад прадстаўнікамі аргкамітэта. *"Паўтара месяца таму з аргкамітэта мы атрымалі паведамленне аб тым, што спаборніцтвы сярод штурхальнікаў ядра з Афін перанеслі на старадаўні стадыён у Алімпіі. Рэканструкцыя гэтага стадыёна ў планы арганізатараў не ўваходзіць, бо ён з'яўляецца помнікам архітэктуры. Тут не будзе электраасвятлення, сучаснага абсталявання, трыбун. Гледачоў плануецца размясціць на крэслах. Мы звярнуліся ў аргкамітэт з просьбай расказаць, з якога матэрыялу выраблены круг у сектары для штурхання, каб даць нашым спартсменам магчымасць патрэніравацца на крузе з падобнага матэрыялу. Але нават на гэтае, здаецца, элементарнае пытанне адказу мы не атрымалі..."*

Што датычыцца дастаўкі спартсменаў да месца спаборніцтваў, то і тут пакуль што няма яснасці. Зараз у Грэцыі вядзецца будаўніцтва алімпійскіх аўтатрас. З алімпійскай вёскі да стадыёна — 35-40 хвілін язды. Па неафіцыйнай інфармацыі, каб нейк зменшыць паток аўтамашын падчас Алімпіяды, афінскія паліцэйскія плануюць выдаваць спецыяльныя пропускі для аўтаўладальнікаў. Між іншым, на забеспячэнне на Алімпіядзе мер належнай бяспекі плануецца патраціць каля 600 мільёнаў еўра.

Не вырашаным пакуль што застаецца і пытанне наконт спецыяльных гасцей, якіх мае права запрасіць на Алімпіяду НАК кожнай краіны. Вось што сказаў на гэты конт Анатоль Іваноў: *"Як сказаў нам дырэктар спартыўнага дэпартамента па падрыхтоўцы да Алімпійскіх гульняў Жыльбер Фелі, кожны спецыяльна запрошаны госць, нават і прэзідэнт той ці іншай краіны, мае права толькі на трох суправаджаючых. Ні на якія ўступкі аргкамітэт пакуль ісці не збіраецца. Але гэтае пытанне мы яшчэ будзем прапрацоўваць. Дарэчы, на былых Алімпіядах з гэтым праблем не было".*

Па стане на 1 сакавіка беларускімі атлетамі заваявана 114 алімпійскіх ліцэнзій у 19 відах спорту. Што да саміх спартсменаў, то ў алімпійскай вёсцы яны будуць жыць у 2 — 4-павярховых дамах, у залежнасці ад колькаснага складу дэлегацыі. Заезд першай групы беларускіх спартсменаў запланаваны на 30 ліпеня. Дастаўка нашых атлетаў у Афіны будзе ажыццяўляцца авіякампаніямі "Лот", "Аўстрыйскія авіялініі", і "Люфтганза", а назад беларусаў даставіць родная "Белавія".

Нягледзячы на агучаныя праблемы, Анатоль Іваноў упэўнены, што арганізатары Алімпіяды справяцца з усімі цяжкасцямі.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

На сустрэчы з гісторыяй

Сядзіба ТБМ запрашае на пасяджэнні гістарычнага семінара

З цікавымі паведамленнямі аб мінулым і сучасным нашай сталіцы выступаюць вядомыя беларускія пісьменнікі і гісторыкі.

5 сакавіка ў 18.00 (пятніца)

Людміла Дзіцэвіч выступіць з гутаркай "Я магу жыць лепей";

11 сакавіка ў 18.00 (чацвер)

Прафесар **Анатоль Грыцкевіч** падзеліцца даследаваннямі па тэме "Гістарычная тапаграфія і тапаніміка Мінска";

23 сакавіка ў 18.00 (аўторак)

Вядомая беларуская пісьменніца **Вольга Іпатава** распавядзе пра Мінск у творах беларускіх пісьменнікаў;

31 сакавіка ў 18.00 (серада)

Захар Шыбека выкладзе свой погляд на "Гістарычную тапаграфію г.Мінска".

Запрашаюцца абітурыенты, студэнты і аспіранты з Мінска і бліжэйшых ваколіц, усе жадаючыя.

4 сакавіка

ЧАЦВЕР
Усх. 6.51 Зах. 17.53
Даўж. дня 11.02
Поўня 7 сакавіка

370 гадоў з дня нараджэння К. Лышчынскага (1634—1689), беларускага мысліцеля, грамадска-палітычнага дзеяча і педагога

80 гадоў з дня нараджэння А.Ф. Коршунава (1924—1991), беларускага гісторыка старажытнай літаратуры, тэкстолага

80 гадоў з дня нараджэння Л.М. Ражанавай, артысткі балета, народнай артысткі Беларусі

ШАШКІ

Для новых падпісчыкаў

Аб'яўляем ***класіфікацыйны конкурс-14,*** у якім можна выканаць норму другога спартыўнага разраду па шашках. Пераможцы будуць узнагароджаны рэдакцыяй газеты і прызамі яе шчырых сяброў.

Сёння прапануем першыя заданні:

№ 1. Белыя: a3, b2, c3, f6, h4 (5).

Чорныя: a5, d4, e3, e5, f4 (5).

Выйгрыш (адно ачко). Легальнасць пачатковай канструкцыі даказваецца.

№ 2. Белыя: b4, c3, d4, f4, g1, g3 (6).

Чорныя: b6, d6, d8, e5, e7, f6, h2 (7).

Белыя прымушаюць чорных здацца (адно ачко).

Тэрмін для адказаў — традыцыйныя два тыдні. Чакаем іх па адрасе: **220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а, рэдакцыя газеты "Народная воля", "Шашкі".**

Да ўдзелу ў конкурсе запрашаюцца ўсе жадаючыя. Зычым поспехаў!

Чарговыя заданні класіфікацыйных конкурсаў-12 і 13 вас чакаюць у наступных выпусках "Шашак".

«Залатая шашка»

У латвійскім пасёлку Малта адбыўся XXIII турнір "Залатая шашка", які сабраў 16 каманд. За кожную з іх гулялі юнакі і дзяўчынкі 1988 года нараджэння і маладзей.

Нашу краіну прадстаўлялі слонімцы Андрэй Мацявін, Віктар Міско, Эдгар Варданян і Маргарыта Батура, а таксама Вольга Сурмач з Гродна. Выступіла наша шашачная дружына даволі ўдала. Яна заняла трэцяе месца ўслед за камандамі з гарадоў Кулдыга (Латвія) і Санкт-Пецярбург (Расія). А ў асабістым заліку Андрэй Мацявін заняў першае месца, набраўшы 17 ачкоў з 18 магчымых. Інфармацыю даслаў знакаміты дзіцячы трэнер са Слоніма Аляксандр Аніська — нацыянальны майстар спорту, арбітр ФМЖД.

Чэмпіянат кампазітараў

Федэрацыя шашак Беларусі абвясціла XII чэмпіянат краіны па шашачнай кампазіцыі-100. У ім прадугледжаны чатыры раздзелы: мініяцюры, праблемы, эцюды і задачы.

Творы (не больш шасці ў кожным жанры) дасылаюцца да 1 красавіка б.г. галоўнаму суддзі Барысу Іванову: вул.Енісейская, 1—8, 220102, Мінск, Беларусь. Яны павінны быць складзены ў перыяд з 1 красавіка 2002 года па 31 сакавіка 2004 года.

Першая тройка прызёраў атрымае дыпломы і медалі. Удзельнікам у адпаведнасці з іх паказчыкамі прысвойваюцца другі і першы спартыўныя разрады, званні кандыдата ў майстры спорту і нацыянальнага майстра па шашачнай кампазіцыі. Суддзейства ажыццяўляецца па Кодэксе шашачнай кампазіцыі Беларусі 2000 года.

Так што ўперад да перамогі, сябры!

Першынство Мінска

Чэмпіёнам сталіцы па шашках-64 стаў Юрый Файнберг.

Наступная пазіцыя ўзнікла ў партыі Вячаслава Палянскага і В.Астрынскага (чорныя), якія занялі адпаведна другое і трэцяе месцы:

Белыя: a5, f6 (2).

Чорныя: дамка c1, простыя b8, f2 (3).

Тут сапернікі пагадзіліся на нічыю, бо пасля 1.fg7 гульня з раўнавагай. А што даваў працяг 1.ab6? Чакаем адказу на пытанне.

Чацвёртае-пятае месцы падзялілі Барыс Абрамаў і Мар'ян Пякарскі.

Усе пералічаныя ігракі, а таксама Яўген Бельскі і Святлана Гілеўская заваявалі пуцёўкі ў першую лігу чэмпіянату Беларусі.

Сярод жанчын лепшымі былі С.Гілеўская (12 ачкоў), дзяўчаткі-блізняты Даша і Вольга Федаровіч (па 10).

Па шашках-100 першынствавалі Ігар Толсцік — першае месца па каэфіцыенце, Аляксей Федарэнкаў і Андрэй Маісееў (па 16 ачкоў), Святлана Гарбачэнка — чэмпіёнка Мінска сярод жанчын, В.Гурвіч і В.Грабенка (па 10). І гэты турнір праводзіўся на правах рэспубліканскага паўфіналу.

Паведамілі нашы актыўныя карэспандэнты Вільям Астрынскі і Васіль Грабенка.

Першая ліга

Ад экс-чэмпіёна Беларусі В.Астрынскага мы даведаліся, што ў ёй спаборнічалі прыхільнікі шашак-100, а перамаглі — міжнародны гросмайстар Андрэй Валюк (з Гродна) — 14 ачкоў з 18 магчымых, майстры Валерый Маркоўскі (з Бабруйска) і Андрэй Маісееў (з Мінска) — па 13. Па 12 ачкоў набралі майстры Ігар Міхальчанка (Ваўкавыск), Уладзімір Беляеўскі і Кірыл Хайнюк (Мінск), Андрэй Толчыкаў (Гомель). Першая пяцёрка з іх перайшла ў вышэйшую лігу.

У дзесятку мацнейшых з 11 ачкамі ўвайшлі міжнародны майстар Валерый Свізінскі, міжнародны гросмайстар Аркадзь Плакхін і нацыянальны майстар Уладзімір Сплендэр (Мінск). Столькі ж ачкоў запісаў на свой рахунак і мінскі кандыдат у майстры Аляксандр Цецяронак, але па каэфіцыенце заняў 11-е месца.

У жанчын вызначыліся майстар ФМЖД Марына Разаева (з Віцебска) — 10 ачкоў з 12, сталічныя кандыдаткі ў майстры спорту Святлана Гарбачэнка (9) і Наталля Гарэлая (8). Яны трапілі ў жаночую вышэйшую лігу.

Спаборніцтвы на Магілёўшчыне

Прызы чэмпіянату Магілёва па шашках-100 выйгралі Уладзімір Мельнік (13 ачкоў з 14), карэспандэнт нашай рубрыкі "Шашкі" Дзмітрый Камчыцкі (12) і Анатоль Каласкоў (9). Чэмпіёнка вобласці Вольга Кавалёва была пятай. У першынстве ж вобласці першымі фінішавалі С.Алейнікаў (з Хоцімска) — 15 ачкоў, В.Капусцін (з Бабруйска) — 14 і Д.Камчыцкі (з Магілёва) — 12. Па 11 ачкоў у актыве ў У.Мельніка і Л.Коласа.

ШАХМАТЫ

Решите задачу
В.Каменский

Белые: Kpe2, Фa3, Cg2, Kg6 (4).

Черные: Kpd4, пп. a5, d5 (3).

Мат в два хода.

Предлагаем вниманию любителей шахматной композиции двухходовую задачу-миниатюру. Попробуйте найти ее решение. Свои ответы присылайте по адресу: **220030, Минск, ул.Энгельса, 34а, редакция газеты "Народная воля", "Шахматы".**

Наш конкурс

Публикуем решение заданий № 19 и № 20.

Задание № 19: в этюде Э.Добреску к цели ведет I.e7 Лb4+ 2.Kpg5 Ф:h6+ 3.Kp:h6 Kpf6 4.e8K+ Kpe7 5.Лd2 Kpd8 6.C:a7 Л:b5 7.Cf2 Лb4 8.Cc5 Лb8 9.Cd4 Kp:d7 10.Kf6+ Kpe6 II.Л:b2!и выигрывают.

Задание № 20: композиция А.Авни решается путем I.Kd5+ Kpf8 2.Ф:f6+ Kf7+ 3.Kph7 Фc2+ 4.Фg6 Фf5! 5.Ke7 Kg5+ (5...Фf6 6.Фg8+ Kp:e7 7.Фe8+) 6.Kph6 Kf7+ 7.Ф:f7+ Ф:f7 8.Kg6+ Kpg8 9.Cd5 Ф:d5 10.Ke7+.

Итоги конкурса будут подведены в следующий раз!

П.Леко против В.Крамника

Похоже, сдвинулся с мертвой точки вопрос о проведении матча за звание чемпиона мира по шахматам между действующим чемпионом Владимиром Крамником (Россия) и победителем турнира претендентов Петером Леко (Венгрия). Матч между ними планировалось провести еще в прошлом году, но из-за финансовых проблем осуществить его тогда не удалось. Сейчас нашелся спонсор матча — швейцарская фирма "Даннеманн". Для начала она пригласила чемпиона мира приехать в город Бриссаго (Швейцария), где Крамник провел сеанс одновременной игры на 4 досках с командой гроссмейстеров Германии. Матч проходил в упорной борьбе и закончился с минимальным преимуществом чемпиона мира — 2,5:1,5. Крамник одержал победу над ветераном немецкой команды гроссмейстеров Робертом Хюбнером, а партии с Рустемом Даутовым, Клаусом Бишоффом и Кристофером Лутцем завершил вничью. Здесь же, после матча, фирма "Даннеманн" сообщила о своем согласии финансировать матч за звание чемпиона мира. Поединок между Крамником и Леко пройдет в Бриссаго с 25 сентября по 18 октября 2004 года. Соперники проведут между собой 14 партий с классическим контролем времени на обдумывание ходов.

Фестиваль в Осиповичах

Традиционный фестиваль быстрых шахмат прошел в Осиповичах. В нем приняли участие 113 спортсменов со всех областей Беларуси. Соревнования проводились по швейцарской системе в II туров. Среди участников были лучшие шахматисты Беларуси — гроссмейстеры, международные мастера, мастера спорта, кандидаты в мастера. Борьба за призовые места была очень острой. В итоге победителем фестиваля стал главный фаворит международный гроссмейстер, двукратный чемпион Беларуси Сергей Азаров (Минск), набравший 9 очков из II возможных. Такой же результат показал международный мастер из Могилева Сергей Каспаров, но он уступил гроссмейстеру по дополнительным показателям. Всего на пол-очка отстали международные мастера Сергей Михайловский и Валерий Смирнов (оба Минск), разделившие 3—4 места. Еще пять участников финишировали, набрав по 8 очков. Такой результат показали международные мастера Дмитрий Новицкий, братья Сергей и Андрей Жигалко, Владимир Литвинов и кандидат в мастера Михаил Клиза (все Минск). Лучший результат среди женщин показала минчанка мастер спорта Надежда Поливода. Она набрала 7,5 очка и разделила 10—14 места. Среди ветеранов лучшим был Владимир Литвинов.

Из комбинационных миниатюр

Следующая интересная партия была сыграна на международном турнире в Австрии в 2003 году.

Г.Мор — П.Хаба
Сицилианская защита

I.e4 c5 2.Kf3 e6 3.c4 Kc6 4.Kc3Kf6 5.Ce2 d5 6.ed ed 7.d4 Ce6 8.Фa4 dc 9.dc C:c5 10.Kg5 Cd7 II.K:f7?! Выглядит естественно, так как в случае взятия коня белые отыгрывают фигуру после 12.Ф:c4+. Но черные совсем не обязаны так играть. II...Фe7! 12.K:h8. Выбора у белых уже нет. 12...Kb4 13.ФdI Kd3+ 14.KpfI K:f2. Ответный удар. 15.Kd5. Лучше было отступить ферзем и после 15...K:hI забрать пешку c4, хотя в этом случае у черных было очевидное преимущество. Их король после длинной рокировки будет в безопасности, а белый король, напротив, в центре доски уязвим.

15...K:d1 16.K:e7 Kf2 17.Kg8!? Занятная позиция, но спастись уже не удается. 17...K:g8 18.ЛgI Kd3 19.C:d3 cd 20.Ce3. Тактический ресурс. 20...C:e3 21.LeI o-o-o 22.Л:e3 d2 23.Kpe2 Cg4+ 24.Лf3 Kh6! **Белые сдались,** они остаются без фигуры.

Четверг, 4 марта

БТ

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00 Новости.
07.05, 07.35 08.10, 08.35 "Доброе утро, Беларусь!".
07.30, 08.30, 20.00 "Деловая жизнь".
09.15, 19.10 Сериал **"Мерлин Монро".**
10.05, 20.05 "Светские хроники-2". Сериал.
11.05 "Богатые и знаменитые". Сериал.
12.15 Специальный репортаж.
12.25 Детектив **"Огарева, 6".** (СССР, 1980 г.).
14.05 "Точка".
14.45 "Моя страна".
15.10 Сериал **"Студенческая жизнь".**
16.05 "5х5".
17.05 "Маски-шоу".
17.25 "Богатые и знаменитые". Сериал.
18.30 "Новая коллекция".
21.00 "Панорама".
21.50 "Права человека. Взгляд в мир".
22.00 Праздничный концерт, посвященный Дню милиции.

ОНТ

07.00, 09.00, 18.00, 20.30, 23.55 Наши новости.
07.05 "Наше утро".
09.05, 19.05 Сериал **"Клон".**
09.55, 21.00 Сериал **"Отель исполнения желаний".**
10.25 "Дом".
11.10 Дисней-клуб.
15.10 "Город женщин".
16.00 Сериал **"Берег мечты".**
16.50 "Большая стирка".
18.10 "Дом".
20.00 Время.
21.50 Сериал **"Любительница частного сыска Даша Васильева".**
22.55 "Улица разбитых фонарей-5". Сериал.
00.10 "Человек и закон".

РОССИЯ

07.45, 19.55 Сериал **"Тайны следствия-3".**
08.50 "Короткое замыкание".
09.50, 23.15 Вести. Дежурная часть.
10.00, 16.00, 19.00 Вести.
10.20, 19.30 Местное время. Вести-Москва.
10.50 "Что хочет женщина".
11.50, 20.55 Сериал **"Женщины в игре без правил".**
16.10 Сериал **"Люди и тени".**
17.05 Сериал **"Главные роли".**
18.00 Сериал **"Зачем тебе алиби?".**
19.50 Спокойной ночи, малыши!
22.55 Вести+.
23.30 Фильм **"Паук".** (Франция-Канада-Великобритания, 2002 г.).

ЛАД

06.30 Euronews.
08.00, 14.00, 20.00 Новости.
08.10 Площадь искусств.
08.35, 22.05 Сериал **"Проклятый уютный дом".**
09.20 "Миф".
09.35 "Здоровье".
10.05 "Между нами, женщинами".
10.30, 21.15 Сериал **"Грешная Анхелика".**
11.15 "Обычный необычный день".
11.50 Сериал **"Большая перемена".**
12.55 "Обычный необычный день".
13.25 "Только не сейчас". Мультфильм.
14.10 Мультиклуб.
15.05 Сериал **"Зеркало, зеркала".**
15.25 "Легенда о Григе". Мультфильм.
15.40 "Не зевай!".
15.50 Тележурнал "Бум".
16.20 Фильм **"Задача с тремя неизвестными".** (Беларусьфильм, 1979 г.).
18.30 "Между нами, женщинами".
18.50 Сериал **"Большая перемена".**
20.15 Колыбельная.
20.30 "Дела семейные".

НТВ

09.00, 16.00, 18.00 Сегодня.
09.25 Квартирный вопрос.
10.20 "Страна советов".
14.35 "Принцип домино".
16.30 Сериал **"Она написала убийство".**
17.35 Протокол.
18.40, 23.20 Сериал **"На вираже".**
19.50 Сериал **"Свободная женщина-2".**
21.00 Страна и мир.
21.35 "К барьеру!".
22.40 "Тайны разведки: битва за Африку".
23.20 Сериал **"На вираже".**

СТВ+RenTV

06.15, 18.00 "Минщина. Люди, события, факты".
06.25, 15.40 "Пауэр рейнджерс, или Могучие рейнджеры". Сериал.
06.50 "Близнецы судьбы". Мультсериал.
07.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 "24 часа".
07.50, 20.00 "СТВ-спорт".
08.05 "Светская хроника".
08.20, 23.05 "Технология".
08.30 "Бомонд". Док.фильм.
09.15 Мелодрама **"Осень в Нью-Йорке".** (США, 2000 г.).
10.55 "Эти эксцентричные люди". Док.фильм.
11.30 "Ecce Homo".
11.45 "Фильм, фильм, фильм".
12.00 "Час суда".
13.00 "Спецназ. Люди без тени". Док.фильм.
13.50, 18.30 "Домик с собачкой". Сериал.
14.45 "ОБЖ, или Оседлать Бешенного Жеребца". Сериал.
15.15 "Рыцари света". Мультсериал.
16.00 "Кот в сапогах". Мультфильм.
16.20 "Добро пожаловать...".
17.00 "Вовочка-3". Сериал.
17.30 "Агентство". Сериал.
18.15 "Театральные истории".
20.15 "Тема дня".
20.25 "Добрый вечер, малыш...".
20.40 "Фильм, фильм, фильм".
20.55 Остросюжетный фильм **"Посланник королевы".** (США, 2000 г.).
23.15 Балет "Весна священная".
23.45 "Секретные материалы". Сериал.
00.30 "Новости СНГ".

8-Й КАНАЛ

17.30 "Мультпарад" от "Бюргера".
17.45 Мелодрама **"Зонтик для новобрачных".**
19.10 "Атомик Филмаз" и "К-видео" представляют...
19.30 Сериал **"Приключения Шерлока Холмса". "Сокровища Агры".** 1-я серия.
20.45 "Вечарніца".
21.00 "Телемагазин".
21.10 Приключенческий фильм **"Мэверик".**

ТВ ЦЕНТР

04.45 "Настроение".
07.45 Газетный дождь.
07.55 "Страсти по Саломее". Сериал.
08.45 "Приключения мага". Сериал.
09.40 Войди в свой дом.
09.45 Телемагазин.
10.00, 13.00, 17.00, 18.50, 21.00 События. Время московское.
10.15 Телеканал "Дата".
11.05 Караоке стрит.
11.20 А у нас во дворе...
11.50 Игра в прятки.
12.05 Доходное место.
12.10 Петровка, 38.
12.30 Деловая Москва.
13.15 "Инспектор Кресс". Сериал.
14.30 "21 кабинет".
15.00 Регионы: прямая речь.
15.30 Тайна зеленой комнаты.
16.00 "Тайны Ниро Вульфа". Сериал.
17.15 Дом на Котельниках.
18.00 "Разлученные". Сериал.
18.55 Пять минут деловой Москвы.
19.00 "Приключения мага". Сериал.
20.00 Петровка, 38.
20.25 Выборы-2004.
21.40 "Версты".
22.25 Времечко.
22.55 25-я час. События. Время московское.
23.15 Серебряный диск.
23.35 "Воспоминания длиной в век". Сериал.
00.35 "Синий троллейбус".

EUROSPORT

09.30 Футбол.
13.30 Биатлон.
15.00 Хоккей на траве.
16.30 Биатлон.
18.00 Теннис.
20.00 Биатлон.
21.00 Футбол.
22.00 Бокс.
00.00 Кикбоксинг.
01.15 Экстремальные виды спорта.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс(017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04, 206-69-06.
E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты аддрукаваны з дыяпазітываў заказчыка на ААТ «Красная звезда», 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны завулак, 3. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 27 730 экз. Заказ № 600.